

Vlaams
Parlement

vergadering **C15**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 4 oktober 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toetsing van de activiteiten van de Vlaams-Brusselse Media vzw (VBM) aan de beheersovereenkomst – 2694 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over schoolbezoeken aan Brussel – 2934 (2016-2017)	9
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de door de minister vertolkte standpunten op vergaderingen van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake gezinsbijslag en de Vlaamse sociale bescherming – 2982 (2016-2017)	14
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie van het Gordelfestival 2017 – 2819 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie van het Gordelfestival 2017 – 2821 (2016-2017)	22
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de stand van zaken in het luchthavendossier – 2830 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het uitblijven van een federale vliegwet – 19 (2017-2018)	28 28

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toetsing van de activiteiten van de Vlaams-Brusselse Media vzw (VBM) aan de beheersovereenkomst – 2694 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Michel Doomst

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, we moeten ons behoedzaam opstellen wanneer we kritiek uiten aan het adres van een nieuwsmedium. U bent minister van Media, we hebben het hier al over gehad, maar dan eerder in een andere commissie. In onze samenleving hechten we veel belang aan de persvrijheid en aan de controlerende functie die media uitoefenen ten aanzien van de macht, zowel de uitvoerende als de wetgevende macht, en dus ook ten aanzien van Justitie. Dit geldt uiteraard ook voor media die voor hun bestaan afhankelijk zijn van overheidssteun. Het mediamerk BRUZZ is hier een voorbeeld van.

De Vlaams-Brusselse Media worden gefinancierd en ondersteund door de Vlaamse overheid, en tegelijkertijd ook door onze lokale partner, de Vlaamse Gemeenschapscommissie. We hebben de beheersovereenkomst een tijdje geleden afgesloten. Op basis van deze overeenkomst is Bruzz ertoe gebonden een correct en genuanceerd informatieaanbod te brengen.

Er zijn problemen geweest, twee jaar geleden, in juni 2015 denk ik. We hebben nu een nieuw BRUZZ, een nieuwe tv- zender, een nieuwe radio, een nieuw concept, een nieuwe website en een nieuw magazine dat in april van dit jaar werd gelanceerd. We waren daar allemaal.

Meestal verloopt dat positief, ik geef dat toe. We moeten daar misschien nog eens een debat over houden, we moeten BRUZZ evalueren. Het belangt ons allemaal aan, het belangt iedereen aan die geïnteresseerd is in onze stad. Op een moment van crisis moet dat eigenlijk op een zelfde manier kunnen reageren, daarmee bedoel ik: overeenkomstig de beheersovereenkomst in een correct en genuanceerd informatieaanbod voorzien in onze stad.

We hebben in onze stad, ons gewest, toch wel een crisismoment meegemaakt. Het begon met Samusocial, we hadden de aanslagen, we hebben problemen inzake radicalisering. We hebben een politieke crisis doorstaan. De oorzaak was Samusocial, de Brusselse burgemeester nam ontslag, de OCMW-voorzitter nam ontslag. Zelfs in Ukkel namen de burgemeester en de OCMW-voorzitter ontslag. De hoofdstedelijke regering ging in crisis. Een van de belangrijkste coalitiepartners zei het vertrouwen op, maar ondertussen doet men blijkbaar toch verder. We hebben een Vlaamse schepen minder in Brussel. Ik ben blij dat die partij zich ondertussen ook weer een Vlaamse partij noemt. Het heeft allemaal een impact gehad op onze stad en zeker op de politiek. We kunnen niet zeggen dat dat een stormpje in een glas water was, het was iets meer.

De berichtgeving over heel deze crisis maakte mij, maar ook heel wat andere Brusselaars, Brusselse Vlamingen, niet gelukkig. Ik vind dat het magazine daar enigszins uit de bocht ging. Het gaat om ongeveer 35 bladzijden berichtgeving, en ongeveer een derde daarvan ging over één partij. En dat gebeurde in volle crisis, in het nummer van 28 juni. Het staat op de cover. Er staat een interview in met de betrokken schepen die haar ontslag had aangekondigd. Er is ook nog een interview met een andere politicus van die partij.

Ik moet het niet verhullen, het gaat over sp.a, die krijgt nog vier bladzijden in het magazine. Er staat een artikel in met de titel 'Vlaamse regering keurt

ontwerpdecreet goed' en de hoofdtitel luidt: 'Alleen Vlamingen in Vlaamse rusthuizen'. Dat is totaal fout. Halverwege het artikel lezen we dat het eigenlijk het standpunt is opnieuw van sp.a met betrekking tot dat ontwerpdecreet. Verder kom ik twee bladzijden tegen waar verduidelijking wordt gegeven over het standpunt van de schepen die tegen wil en dank schepen moet blijven.

Dan zie ik het interview met Louis Tobback. Hij is niet mals voor de Brusselse politici: 'Te kwader trouw tot op het bot'. Dan zie ik een interview met de ontslagnemende schepen: 'Het hele systeem moet op de schop'. En ondertussen zitten we al bijna aan pagina 20. Ik zie geen correcte en genuanceerde berichtgeving. Ik vraag me af of dat in overeenstemming is of was met de beheersovereenkomst.

Voor alle duidelijkheid: ik geef zeker geen kritiek op de volledige redactie, ik geef geen kritiek op alles wat we de voorbije weken en maanden gezien hebben. Ik heb wel kritiek dat dit gebeurt in tijden van een politieke crisis in Brussel. Ik heb kritiek omdat dit volgens mij niet overeenstemt met de voorwaarden die zijn opgelegd in de beheersovereenkomst: correcte en genuanceerde informatie geven.

Minister, voldoet deze editie van het weekblad in kwestie aan wat we conform artikel 8 van de beheersovereenkomst mogen verwachten van BRUZZ? Hoe bespreekt u dat? We hebben de beheersovereenkomst, we hebben die afspraken, hoe evalueert u dat? Dat mag geen dode letter blijven. Daar moeten misschien concretere afspraken worden gemaakt. Voor alle duidelijkheid: ik pleit absoluut niet voor een ingreep, ik vraag dat de beheersovereenkomst wordt nageleefd, en dat is correcte en genuanceerde informatie brengen. Dat betekent een breed palet. Hoe ziet u toe op de naleving van de beheersovereenkomst? Op welke manier hebt u dat concreet aangebracht?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, geachte commissieleden, ik heb het al vaker gezegd: in zekere zin is BRUZZ voor mij een Brusselse mini-VRT, lees een Nederlandstalige openbare omroep in Brussel. Misschien is dit juridisch geen correcte vergelijking, maar naar financieringsmodel, opdracht, aansturing en verwachtingspatroon lopen er mijns inziens belangrijke parallellen. Deze vaststelling zal verder de lijn van mijn antwoord bepalen.

Uw vraag, mijnheer Vanlouwe, heeft specifiek betrekking op de redactionele lijn en de meer beleidsmatige aansturing. Wat betreft de redactionele lijn kan mijn antwoord in principe kort zijn: 'Over media heb ik niets te zeggen' naar analogie met de titel van een gelijknamige bestseller. Het is niet aan de aansturende minister om tussenbeide te komen in redactionele keuzes. Ik heb het in het verleden in deze commissie nog al gezegd: ik heb geen apothekersschaal waarmee ik afweeg welke partij wel of niet en hoeveel in het nieuws van BRUZZ aan bod komt. Ik vind dat een afweging die de redactie in eerste instantie zelf moet maken en die over een langere periode moet worden bekeken.

Natuurlijk, redactionele keuzes worden ook besproken tussen persdiensten, woordvoerders en zelfs individuele politici aan de ene kant én hoofdredacteur of redactie aan de andere kant. Dat maakt natuurlijk al jaren deel uit van het spel, waarbij de politiek en de vierde macht elkaar aantrekken en afstoten, soms tegelijk.

We zien dit zowel bij privémedia als bij openbare omroepen.

Ik vind dat op zich geen probleem, al wil ik mijn collega-politici hierbij toch ook waarschuwen. Suggesties doen voor politieke items, eventueel meer duiding

vragen bij redactionele keuzes, moet zeker kunnen, maar politieke of economische macht gebruiken om redacties te beïnvloeden, is natuurlijk uit den boze. Ik weet het, het is een dunne lijn, maar toch belangrijk als principe om in het achterhoofd te houden.

Vandaag wordt in uw vraag openlijk de redactionele lijn mee in het bad getrokken. Ik krijg geregeld – misschien wat meer verdoken en onder de radar – ook uit zowat alle andere politieke hoeken dergelijke vragen of oprispingen. Blijkbaar ben ik dus een soort biechtvader, maar in dit geval dan openlijk, voor mensen die daar vragen bij hebben. Op een moment dat we bij de hervormingen, die een tweetal jaar geleden zijn gestart, unaniem aan BRUZZ vragen om hun relevantie te verhogen, is het feit dat hier geregeld vragen over gesteld worden, ook wel een positieve indicator dat BRUZZ gelezen en bekeken wordt, waardoor er maatschappelijk debat ontstaat, en dat BRUZZ de burger en politici niet onberoerd laat. Het is misschien goed om de eigen positie en onvrede te proberen te overstijgen en ook het grotere plaatje in beschouwing te nemen.

Mocht ik enkel over dat ene nummer uit uw vraag antwoorden, en over de redactionele keuzes wie vanuit welke politieke partij aan bod komt, dan zou u de nagel op de kop kunnen slaan, maar ik bekijk het over een langere periode. Er zijn ook mensen die mij vragen waarom mevrouw Demir op de voorpagina van dat blad staat. Dan zeg ik: 'Laat BRUZZ doen, binnenkort zal de heer Doomst er misschien nog eens op staan.' Statistisch is de kans wel realistisch dat een van ons vanuit het Brusselse gremium daar ook wel eens op zal prijken. Ik denk dus dat je het over een langere periode moet bekijken, zelfs al kun je bij een bepaald nummer inderdaad misschien zeggen dat het wat te veel van het goede is.

Buiten die algemene beschouwingen, waarbij de persvrijheid primordiaal blijft, zelfs bij een medium dat grotendeels door de overheid gefinancierd wordt, zou ik nu veeleer op uw tweede vraag willen antwoorden, over de beleidsmatige aansturing, waar ik wel een aantal hefbomen heb. Het centrale gegeven tussen BRUZZ en het beleid is inderdaad de beheersovereenkomst. De nauwgezette inhoudelijke en budgettaire opvolging van de meerjarige overeenkomsten met onze structurele partners, waaronder BRUZZ, staat vermeld in mijn beleidsbrief. Jaarlijks plant mijn administratie, samen met de partners en mijn kabinetssmedewerkers, een overleg in waarop de werking van het afgelopen jaar en de operationele prioriteiten die zich volgens de gefaseerde uitvoering van de strategische planning aandienen voor de komende werkingsperiode, worden besproken. Dat overleg met BRUZZ heeft ondertussen plaatsgehad. Dat neemt niet weg, mijnheer Vanlouwe, dat het formele, jaarlijkse moment ook verrijkt kan worden met nog enkele deelvergaderingen. Het wordt dus niet beperkt tot één moment, maar er is één puur formeel moment.

Wat zijn de punten die op zulke vergaderingen aan bod komen? Ten eerste: de resultaten van de TNS Media-bereikstudie. Ten tweede: de verdere transformatie van een mediumgerichte naar een contentgerichte aanpak, volgens het principe 'digital first', digitaal eerst. Ten derde: de geïntegreerde aanpak van het nieuwe stadsmagazine, inclusief de uitkalender, met focus op spraakmakende kwaliteitsjournalistiek. Ten vierde: de opleiding van het personeel. En ten vijfde: het verder uitbouwen van kwaliteitsstandaarden in de werking van de redactie en specifieke opleidingen voor het personeel die daarmee samenhangen.

De drie aandachtspunten die er bij deze beleidsdialoog voor mij uitsprongen, zijn de volgende. Ten eerste: de bereikstudie, of het bereik in het algemeen. Dat is een onderwerp op zich, en op zijn minst een aparte vraag om uitleg waard in de komende weken. Of we kunnen erop terugkomen bij de beleidsbrief. Ik wil hier in herinnering brengen dat we van bij het begin van deze legislatuur aan BRUZZ vroegen om hun beleids- en maatschappelijke relevantie aan te tonen. Niet dat

dat een louter kwantitatieve oefening is, maar de cijfers waarover we tot dan toe beschikten, waren veeleer diffuus en onvoldoende wetenschappelijk onderbouwd te noemen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de cijfers van het Centrum voor Informatie over de Media (CIM), waarvoor de steekproef bij Nederlandstalige Brusselaars te klein bleek om conclusies uit te trekken. Daarom vragen we om een nieuwe benchmark uit te werken naar lees-, kijk- en luisterbereik. Die studie is nu afgerond en werd bij het beleidsgesprek voorgesteld. Het is een nuttig en professioneel instrument, dat een goed zicht geeft op waar we vandaag staan. De bedoeling is natuurlijk om de studie op regelmatige tijdstippen te actualiseren. Zo wordt het een belangrijk element in de verdere uitbouw van BRUZZ, zowel in de beleidsmatige aansturing als wat betreft de commerciële uitbouw van de organisatie.

Net voor we de grote hervormingsoperatie begonnen, kregen we een eigen studie van de fusie van de vier vzw's – toen was dat nog niet BRUZZ. En die was zo positief dat ik hen vroeg hoe het methodologisch gebeurd was. Er waren iets te veel telefooninterviews en iets te weinig digitale contacten. Ik zei dan dat als het zo positief was, ze ook wel gemakkelijker commerciële inkomsten konden hebben. Maar toen viel er een wat ongemakkelijke stilte, omdat men ook wel beseftte dat de potentiële adverteerders niet op zulke positieve zaken ingaan, als je al een spanningsveld hebt met de CIM-cijfers. Je kunt jezelf rijk rekenen – wij doen dat als politici soms ook wel budgettair – en zeggen dat je zo goed bezig bent, maar dan moeten de adverteerders ook zeggen: 'Daar moeten we zijn.' En dat blijkt dan niet of onvoldoende het geval te zijn. Ik geef het maar mee, als een spanningsveld rond methodologie. We zijn nu naar de volgende stap aan het gaan. Het is wellicht beter om dit element, ofwel op basis van een particuliere vraag ofwel in een later stadium, nog eens apart verder uit te benen, want het is een heel belangrijke zaak. En men beseft dat ook bij BRUZZ, laat daar geen onduidelijkheid over bestaan.

Wat voor mij hier belangrijk is, is dat er voor een belangrijk aandachtspunt in de werking van BRUZZ toch weer een stap vooruit is gezet naar professionalisering. Zo kom ik bij het tweede punt, het traject naar een geïntegreerde redactie, met als principe 'digitaal eerst'. Dit voorjaar werd de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgenodigd in het Flageygebouw. Mijn kabinet was daar ook aanwezig en kon samen met jullie vaststellen dat de trendbreuk met het verleden – drie aparte vzw's en vier aparte redacties – wel degelijk is ingezet. Meer nog, als minister die ook bevoegd is voor de media, vind ik het gelopen traject indrukwekkend. De redactie is er samen met haar management in geslaagd om op dat vlak een trend te zetten. Ik zie in Vlaanderen veel redacties en mediabedrijven worstelen met de vraag hoe in deze wereld van veranderend mediagebruik multimediaal en geïntegreerd kan worden gewerkt. Digitaal is de toekomst, iedereen zegt het. Maar hoe doe je dat dan in de praktijk? De vraag is dan hoe met de klassieke media een nieuw verhaal te schrijven.

Ik denk dat BRUZZ hier een voorloper is. Men heeft misschien wat te lang gedacht dat de opgelegde fusie van moeten was, maar men ziet nu toch ook wel de voordelen van het geïntegreerde geheel in, om die experimentrol of laboratoriumrol te kunnen vervullen. Daar speelt de schaal van BRUZZ wel positief in mee. Het is geen megamediabedrijf. Men kan sneller dingen veranderen en meer flexibel dingen hervormen. Het afgelegde parcours mogen we in die zin zeker niet onderschatten. Ik zeg dat zowel als minister bevoegd voor de Brusselse aangelegenheden als als minister bevoegd voor de media. Er werden grote stappen gezet.

Dan kom ik bij het derde punt, het verder uitbouwen van de kwaliteitsstandaarden in de algemene werking van de organisatie, de redactie en, meer specifiek, de opleidingen voor het personeel. Op dat vlak zitten er zowel vanuit

het aansturend beleid als vanuit de organisatie zelf nog de meest marges voor vooruitgang. Uiteraard wordt er wat kwaliteit betreft, permanent aan de weg getimmerd, maar van een geïntegreerde globale kwaliteitsaanpak, die ook gebruikt kan worden als ijkpunt en opvolging in een beleidsdialoog met de overheid, is er vooralsnog onvoldoende sprake. Die kwaliteit raakt dan de algemene en, als logisch gevolg van een integrale kwaliteitskijk, de redactionele werking.

Wil ik daarmee zeggen dat ik vind dat de werking van BRUZZ op dit punt onvoldoende kwalitatief is? Neen, bij het beleidsgesprek bleek duidelijk dat er in de eerste helft van 2017 al veel aandacht werd besteed aan opleiding en vorming van het personeel. Zo werden informatieve workshops georganiseerd onder de naam BRUZZ Academy. Voor het middenkader werden coaching en teambuilingssessies georganiseerd, onder de noemer BRUZZ-OUTSIDE. Het ging daarbij onder meer over beslissen, werken in groep, functioneringsgesprekken voeren, performance management, omgaan met stress, burn-outpreventie en dies meer. Ook werd een nieuwe geïntegreerde organisatie verkoop-marketing-distributie opgezet. Trouwens, als er in de privé- of non-profitsector over kwaliteit wordt gesproken, is dat meestal niet in termen van 'wel of niet', maar veeleer in termen van 'voortgang en verbetering'. Ik beschouw kwaliteit als permanente reflectie over verbeteren en excelleren.

Kwaliteitswerking in haar algemeenheid kwam aan bod in de beleidsdialoog tussen BRUZZ en kabinet en administratie Brusselse Aangelegenheden. Daarover werd ook al apart verder nagedacht en gesproken met het management. Momenteel werken we aan de beleidsbrief, en ik kan u verzekeren dat wat dit aspect betreft, u zeker niet op uw honger zult blijven bij de voorstelling in november.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, bedankt voor uw zeer omstandige antwoord. Voor alle duidelijkheid: ik verwijt BRUZZ niet dat ze partijdig zijn. Ik heb bedenkingen bij één bepaald nummer. En ik heb u in uw antwoord toch horen zeggen dat er ook wel bepaalde vragen konden worden gesteld bij dit specifieke nummer. U moet het toch nog maar eens bekijken. Het was natuurlijk een nummer dat gepubliceerd werd, net volgend op een politieke crisis in onze stad, waar we nu nog altijd de gevolgen van voelen.

Ik vind het interessant dat u dat zegt, dat u daar bepaalde bedenkingen en vragen bij had, maar ik pleit, voor alle duidelijkheid, ook niet voor een ingrijpen in de redactionele lijn. Er zijn afspraken gemaakt. We kunnen er niet omheen dat BRUZZ inderdaad een openbare zender is, die werkt met overheidsgelden en die reclame-inkomsten heeft. Ik denk dat de Vlaamse overheid 6 à 6,5 miljoen euro investeert, wat een aanzienlijk bedrag is. Dan mag er toegekeken worden op de beheersovereenkomst die werd afgesproken – die neutraliteit, die correcte berichtgeving.

U spreekt over een jaarlijks overleg. Dat gaat dan inderdaad niet over de redactionele lijn, wel over de prioriteiten, de opvolging, de opleiding van personeel, maar tegelijk ook over de studies die gemaakt zijn. Dat is inderdaad een goede zaak, maar misschien kan dat toch nog iets meer gebeuren. Ik weet dat er ook nog altijd wat personeelsverloop is. Ik heb u daarover een schriftelijke vraag gesteld. We weten dat hoofdredacteur Klaus Van Isacker recent ook vertrokken is. Sinds 1 september is hij niet meer aan de slag en hebben we een nieuwe hoofdredacteur, wiens naam mij nu ontsnapt. Ik weet dat hij afkomstig is van Woestijnvis. We stellen vast dat er personeelsverloop is. Er zijn ook journalisten die komen en gaan. Het is natuurlijk goed dat er geïnvesteerd wordt in personeel, maar dan moet dat uiteraard ook renderen voor BRUZZ.

Uw suggestie om die studie hier op een ander ogenblik eens te bespreken, lijkt me heel goed. We kunnen dat bij de regeling van de werkzaamheden eens ter sprake brengen. Ik noteer dat de studie in september opgeleverd is, en dus eigenlijk kan worden bekendgemaakt. Dan is het misschien nuttig dat ze wordt overgemaakt aan de commissieleden, zodat we ze kunnen bestuderen en kijken op welke manier we dat hier ter sprake brengen.

Een ander idee dat ik heb en dat ook een link heeft met de VRT als openbare omroep, is het feit dat er soms aan de hand van cijfers wordt nagegaan wie wanneer aan bod komt. Geregeld zijn er bepaalde partijen die daar vragen over stellen. Men kan dan ook eens nagaan of dat ook nuttig is bij BRUZZ. Ik ben gewoon nieuwsgierig. U hebt zelf al verwezen naar andere nummers, onder andere met Zuhal Demir. U hebt daar blijkbaar ook kritiek of opmerkingen over gekregen.

Ik vind BRUZZ een interessant blad, maar het is niet alleen een blad voor Brusselse Vlamingen. Wat mij betreft, is het ook voor anderstaligen, en ook voor pendelaars naar Brussel die willen meeleven met of interesse vertonen voor onze stad.

Ik denk inderdaad dat we die studie hier moeten krijgen en daarover misschien overleg hebben met elkaar. Tegelijk wil ik zeggen dat het goed is dat u dat opvolgt. Misschien kan het iets meer zijn dan één jaar. Het is een zender die we moeten koesteren, maar het is ook een zender waarvan we mogen verwachten dat hij onpartijdig is en elke schijn van partijdigheid vermijdt.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ik wil de vraagsteller bedanken, want toen ik de vraag een eerste keer las, vond ik ze wat tendentius of nogal eenzijdig gesteld. Maar zoals hij ze vandaag gekaderd heeft, vind ik wel dat de toegevoegde waarde van de vraag naar boven komt, ook na de antwoorden van de minister.

We zijn het erover eens dat er vandaag onvoldoende bewijs is voor een bepaalde trend of voorkeur in welke richting dan ook, met die ene editie. Wat we daarentegen wel mogen onderstrepen, is de verhoogde professionaliteit, het professionalisme waarmee het parcours van BRUZZ vandaag duidelijk wordt gemaakt.

Uiteindelijk is de essentie van de vraag vandaag of BRUZZ zijn redactiestatuut consequent nakomt. Dat is de vraag die wij ons stellen. We moeten dat bekijken over een langere duurtijd. Vandaag is er daar volgens mij geen enkel probleem te bespeuren.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): U weet dat onze fractie een beetje op haar hoede was bij de fusie van de verschillende vzw's en de eenmaking van de redacties, omdat wij altijd pleiten voor pluriformiteit en redactioneel pluralisme. We hebben ook wel van nabij opgevolgd wat er nu gebeurt sinds die eenmaking, sinds de Vlaams-Brusselse Media van start gingen als nieuwe, eengemaakte groep.

En het klopt, wij denken soms dat partijen X en Y gefavoriseerd worden, en dat zijn dan niet de partijen van de minister en van mij. En X is dan de partij van de vraagsteller. En soms zult u de indruk hebben dat dat andere zijn, of dat het alleen partij Y is. Ik wil maar zeggen: iedereen bekijkt dat vanuit zijn eigen perspectief, en op dit moment denk ik dat we daar objectief in moeten blijven, dat de 'boîte' goed draait en dat niemand veel redenen tot klagen heeft. Dat is een kleine bedenking.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: We hebben wel degelijk iets regelmatig contact met BRUZZ dan louter jaarlijks, maar ik heb gezegd dat er jaarlijks één administratief-formeel moment is. Je moet dat wel iets dynamischer zien. Dat is natuurlijk ook niet wekelijks of maandelijks. Die mensen moeten ook hun werk kunnen doen. We proberen daar de goede middenweg te vinden.

Het personeelsverloop vind ik niet problematisch. Enerzijds heeft men nu waarschijnlijk een effect van personeelsverloop door de hervorming, die nu natuurlijk wel verteerd is. Maar bij een recente ontmoeting bij BRUZZ, in september, zei men mij dat ze nu weer zien dat er een nieuwe lichte richting nationale media vertrekt. Er zijn momenten dat dat minder is. Dat heeft te maken met de vraag of nationale media nieuwe mensen kunnen aantrekken. Dat heeft soms ook te maken met het talent dat er bij BRUZZ is, soms een beetje meer, soms een beetje minder. Dat is bijna zoals bij een voetbalploeg. Een personeelsverloop naar 'de top', dat is iets waar men bij BRUZZ natuurlijk niet altijd gelukkig mee is, maar men beseft wel dat dat ook een stuk van hun rol is. In die zin zou ik op dit ogenblik zeker durven te oordelen dat het personeelsverloop vrij normaal is.

Tot slot lijkt het me inderdaad goed dat de bereikstudie gedeeld wordt met de commissie. Dat kan schriftelijk, maar misschien kan het ook beter door hen zelf voorgesteld worden. Dan hebben ze de mogelijkheid om het contextueel wat toe te lichten. En dan spreken we ook allemaal over dezelfde basis, van hoe we dat in de komende jaren moeten en kunnen verbeteren.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik verkies dat u de studie rechtstreeks zou overmaken. Het zou nuttig zijn dat u het via het secretariaat overmaakt, zodat we dat allemaal op dezelfde manier in handen krijgen. Dan kan dat de basis zijn voor een nieuw debat in deze commissie.

Mijnheer Poschet, ik weet dat er af en toe wel eens discussies zijn over wie hoeveel aan bod komt. Misschien moeten we daar ook eens een debat over houden of een vraag over stellen, om cijfergegevens te krijgen.

Ik heb mijn vraag heel specifiek gesteld, over één nummer, naar aanleiding van een politieke discussie. Ik heb geen overwegend debat over de redactionele lijn. Ik heb het nummer bij – u mag dat nog eens bekijken – waarvan ik denk dat er misschien toch een probleem zou zijn met de onpartijdigheid en de correcte berichtgeving.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over schoolbezoeken aan Brussel – 2934 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Michel Doomst

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, beste collega's, de commissie heeft informatie ter beschikking gekregen betreffende het aantal schoolbezoeken aan onze hoofdstad. Wat daar opmerkelijk is, is de daling in het aantal schoolbezoeken in de nasleep van de terreuraanslagen in West-Europa.

Een eerste terugval kon worden vastgesteld na de aanslagen in Parijs in november 2015. Uiteraard is het logisch dat de aanslagen van maart 2016 in Brussel geen goed hebben gedaan aan het bevorderen van bezoeken naar Brussel.

JES en Studio Globo, twee organisaties die schoolbezoeken aanbieden, gaven concrete cijfers over de terugval. Om dit te onderstrepen, zal ik die even benoemen. Bij JES waren er in 2015-2016 nog 83 aanvragen, terwijl dit terugviel naar 57 in 2016-2017 en zelfs naar 37 in 2017-2018 – van 83 naar 57, naar 37. Ook het aantal stadsklassen viel terug, van 29 naar 8 in diezelfde periode. Bij Studio Globo was er eenzelfde tendens: voor een buurtwandeling in Kuregem, Anderlecht – waar ik vandaan kom – voor lagere scholen waren er in 2015 bijvoorbeeld 51 aanvragen en in 2017 nog maar 25. Een inleefatelier voor lagere scholen registreerde in 2015 nog 73 aanvragen, en in 2017 slechts 41.

Volgens JES is deze terugval te wijten aan het feit dat vele scholen te maken krijgen met bezorgde ouders – dat is vaak het startpunt – die een stadsbezoek aan Brussel van de hand wijzen, om welke reden dan ook.

Nochtans is het belangrijk dat scholen van over het hele land op bezoek blijven komen in Brussel, om diverse redenen. Brussel is en blijft de hoofdstad, niet enkel van Europa, maar ook van Vlaanderen. Het is het centrum van beslissingen die niet enkel de stad, maar heel Europa aangaan. Kwestie van de horizons te verruimen, is dit toch wel een belangrijk punt. Daarnaast is er in onze hoofdstad een schat aan cultuur en bezienswaardigheden te ontdekken. Het zou jammer zijn dat de vele troeven van Brussel verloren gaan door de angst voor terreur. Die terreur ebt dan wel wat weg, maar de angst blijft over, zonder altijd precies te kunnen definiëren wat die angst dan wel is. Ook kan een bezoek aan Brussel de Belgische jeugd – en dat is toch wel belangrijk – duidelijk maken dat Brussel geen probleemstad is, maar een hoofdstad met een aantal uitdagingen die eigen zijn aan grotere hoofdsteden. Het is een diverse stad, met opportuniteiten, kansen en ook bedreigingen en uitdagingen.

Minister, hoe evalueert u de terugval van het aantal schoolbezoeken aan Brussel? Plant u, in samenwerking met minister Crevits, concrete acties om Vlaamse scholen aan te sporen Brussel niet links te laten liggen en Brussel op te nemen in het programma van bezoeken? Plant u andere acties of hebt u andere ideeën om ervoor te zorgen dat het Brussels imago niet verder in het slop geraakt in de nasleep van die aanslagen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Bajart, ik zal eerst de terugval van het aantal schoolbezoeken even situeren. JES en Studio Globo zijn inderdaad de voornaamste partners om schoolbezoeken aan onze hoofdstad te organiseren. Ik heb intussen contact gehad met beide organisaties en heb gevraagd hoe de situatie de laatste maanden is geëvolueerd. Bij JES is er inderdaad sprake van een daling van het aantal groepen basisonderwijs, maar die tendens wordt nu stilaan gekeerd. Ik zal de cijfers verder blijven opvolgen. Er komen er nog enkele aan.

Tegenover die daling staat er wel een stijging van het aantal hogescholen die tijdens de opleiding het belang van stedelijkheid en de kennismaking met Brussel naar voren schuiven. In het verblijfcentrum van JES is die trend vooral duidelijk in de bacheloropleidingen voor de zogenaamde zachte sector. Ik vermeld hier het project 'Contrastrijk Brussel–Studenten voor Brussel', dat ik sinds vorig jaar steun. Aan de hand van sociaal geëngageerde stadsmarketing die op een realistisch verhaal over grootstedelijkheid steunt, krijgen jongeren vanaf 16 jaar de kans om Brussel te voelen, maar ook te analyseren.

Het programma wil deelnemers laten kennismaken met stedelijkheid en met Brussel en is gericht op secundaire en hogescholen. Het voorbije schooljaar namen er reeds dertien groepen, al dan niet met een overnachting, aan deel. Dit schooljaar zal dit aantal verder stijgen.

Ik heb JES uiteraard gevraagd om te blijven focussen op de perceptie over de hoofdstad en om zich in te spannen om het aantal overnachtingen van Vlaamse groepen opnieuw te verhogen. Er zijn verschillende communicatie-acties gepland om alle doelgroepen – basisonderwijs, secundair en hoger onderwijs – in grotere getallen naar Brussel te halen.

Bij Studio Globo werden er na de aanslagen in Parijs en de daaropvolgende lockdown 24 activiteiten geannuleerd. Het ging daarbij over 12 buurtwandelingen, 10 sessies voor het inleefatelier 'Wonen op het Dak' en 2 studentenvormingen. Het betrof klasgroepen van 8 basisscholen en 1 hogeschool. Voor alle 8 basisscholen werden de wandelingen en ateliers verplaatst naar het voorjaar van 2016, in de periode van de aanslagen in Brussel.

De aanslagen van maart 2016 in Brussel zorgden voor de annulatie van vijf bezoekende scholen, wat twaalf activiteiten omvat. Drie bezoeken van twee scholen werden verplaatst naar mei en juni. Daarnaast zegden twee scholen ook een buurtwandeling af. Die scholen zijn niet meer teruggekomen en hebben zich voorlopig ook niet meer opnieuw ingeschreven. Er zijn dus zaken verplaatst en uiteindelijk wel doorgegaan, maar een aantal zaken zijn zonder meer geannuleerd.

De boekingen voor het schooljaar 2016-2017 verliepen even vlot als andere jaren, beter zelfs. De indruk bestaat dat sommige leerkrachten het nu extra belangrijk vinden om naar Brussel te komen. Het cijfermateriaal ziet er op dit ogenblik helemaal niet slecht uit. Het inleefatelier in Brussel kent een stijgende lijn: 73 scholen in 2015, 91 in 2016 en tot nu toe 75 in 2017. Bij de buurtwandeling in Kuregem zien we hetzelfde fenomeen: 51 scholen in 2015, 72 in 2016 en tot nu toe 55 in 2017.

Ik heb ook informatie opgevraagd bij een derde organisatie, Brik. Zij hebben, zoals u wellicht weet, Brusselir ontworpen, een gratis stadsspel voor scholieren van 16 tot 18 jaar in het centrum van de stad. Met een iPhone kunnen de klassen de stad intrekken op zoek naar locaties en verhalen. In 2015 namen er 79 scholen aan deel, voornamelijk uit het secundair onderwijs, in 2016 slechts 54 en in 2017 zitten we tot nu toe aan 42 inschrijvingen. Dat zit dus iets lager.

Vlak na de aanslagen in Brussel is er even een terugval geweest. Maar vrij snel daarna kwamen de aanvragen weer gewoon binnen. De week van de aanslagen zelf waren er vier van die programma's, Brusselirs, gepland. Die werden geannuleerd en drie ervan werden gewoon op een andere datum terug ingepland. Brik zal deze app nu verder verbeteren, zodat de capaciteit kan worden uitgebreid en de app ook actief kan worden gepromoot bij scholen, leerkrachten en directies die Brusselir nog niet kennen.

Verder blijft Brik, onder andere met actieve wervingscampagnes, scholieren uit Vlaanderen uitnodigen om naar de hoofdstad te komen en om Brussel te overwegen als stad om in te studeren. We kunnen concluderen dat er na de aanslagen een korte terugval is geweest van het aantal schoolbezoeken, maar dat we op dit ogenblik op het niveau van voor de aanslagen zitten of dat opnieuw benaderen of, in sommige gevallen, zelfs overtreffen.

Alles kan uiteraard steeds beter, maar ik denk dat we opnieuw in een normale situatie zitten en dat bijkomende maatregelen op dit ogenblik niet echt nodig zijn, al zal ik daar op het einde van mijn antwoord nog op terugkomen.

Zowel JES als Studio Globo signaleert dat, zoals u in uw vraag ook hebt aangegeven, de grootste drempel blijft liggen bij de ouders die hun kind liever niet naar Brussel zien komen. Leerkrachten en directie voelen duidelijk de druk van die ouders, waardoor een verblijf in of bezoek aan Brussel niet altijd even evident is.

– *Katia Segers treedt als voorzitter op.*

We merken bij annulaties in de periode na de aanslagen, dat vaak de leerkracht zelf wel wou komen, maar dat de schooldirectie onder druk van de ouders geen toelating gaf. Dat is een belangrijk aandachtspunt, maar uiteraard spreekt het niet vanzelf om dat soort angsten en vooroordelen altijd te kunnen counteren.

U vraagt naar mijn samenwerking met minister Crevits en eventuele acties met haar. Recent verscheen, zoals u hebt gezien, het meertalige BRUZINE, een laagdrempelige instapbrochure rond de Vlaamse inspanningen en ons beleid in de hoofdstad. We kozen voluit voor verhalen van Brusselaars zelf die de hoofdstad tot leven moeten brengen. We hebben dus niet het perspectief van de overheid genomen, maar die van de Brusselaars zelf, omdat dat volgens ons nog betere ambassadeurs kunnen zijn.

Zoals u weet, bestaat de brochure in het Nederlands, Frans en Engels en is ze opgebouwd rond zeven thema's: wonen, leren, ontspannen, ontdekken, gezond, werk in Brussel en ten slotte ook nog Brussel-Hoofdstad, om het institutioneel labyrint nog wat te verduidelijken.

Met de brochure wil ik een aantal genuanceerde verhalen – dus geen hoeraverhalen – rond onze hoofdstad brengen die tegen de soms negatieve teneur ingaan. Die brochure wordt verzonden naar alle scholen in Brussel en Vlaanderen. Ze kan dienen als educatief materiaal en worden bijbesteld. In de begeleidende brief wordt er natuurlijk ook nog op gewezen dat er een hoofdstedelijk aanbod van organisaties is zoals in het bijzonder Jeugd en Stad en Studio Globo, waarmee men contact kan opnemen om dieper de stad te verkennen.

Daarnaast wil ik samen met de betrokken organisaties en minister Crevits bekijken welke acties kunnen bijdragen aan het verhogen van de deelname van Vlaamse scholen, want de minister van Onderwijs is daar zeker ook gevoelig voor.

U vraagt naar andere acties in de brede zin. De terreuraanslagen in Brussel van 2016 hebben onze stad zowel commercieel als qua imago pijn gedaan. Ik stel echter vast dat na dat moeilijke jaar Brussel in 2017 geleidelijk terugkeerde naar de normaliteit. Naar verwachting zal het toerisme in de hoofdstad in 2017 opnieuw het niveau van 2015 bereiken, het jaar voor de aanslagen.

Een aantal communicatie-initiatieven schraagden dat herstel. Zoals ik vroeger mondeling en schriftelijk beargumenteerd heb, koos ik ervoor om geen specifieke Vlaamse imagocampagne te voeren om de beeldvorming over Brussel bij te sturen, maar om mee te stappen in de Brusselse gemeenschapsoverschrijdende campagnes 'Sprout to be Brussels' en 'MIXITY.brussels', gecoördineerd door visit.brussels.

Uiteraard blijven Muntpunt en Bruzz cruciale partners om de Brusselaars en de geïnteresseerde Vlamingen over de stad en de Vlaamse netwerken te informeren. Ook de permanente inspanningen van het Vlaamse Brusselbeleid in het algemeen kunnen bijdragen tot een correcte beeldvorming over de hoofdstad. Ik noem bijvoorbeeld Br(ik), Circus Zonder Handen, Studio Globo, BRIO, het Huis voor Gezondheid. U kunt er zeker nog andere opnoemen.

Specifiek voor dat Huis van Gezondheid vermeld ik het H-team, een project dat onder die naam bestaat. Het is een team van enthousiaste gidsen uit de Brusselse zorgsector die leerlingen van het vijfde en zesde aso en tso op ontdekkingsstocht nemen door de zorgsector, om de drempel tot studeren in Brussel te verlagen. Als tegenreactie tegen de soms negatieve perceptie van de hoofdstad kan een daadwerkelijke confrontatie met het werkelijke Brussel soms toch wel tot nieuwe inzichten leiden. Ik blijf daarom volop investeren in initiatieven met als doel Vlamingen hun hoofdstad in de diepte te leren kennen.

Uiteraard blijven ook initiatieven zoals Brukselbinnenstebuiten, TOURIST INFO FOR YOUNG PEOPLE en Korei mijn steun genieten.

Ik werk dus het liefst via mijn en uw, en dus onze, sterke partners om de beeldvorming over Brussel te bewaken en bij te sturen. Maar de zaken evolueren wel degelijk in de goede richting en er zijn zeker geen aanwijzingen dat het Brusselse imago verder in het slop zou geraken, wel integendeel.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoorden.

Er is natuurlijk een positieve tendens. Het omgekeerde is in feite bijna niet mogelijk.

Ik vind het een goede evolutie dat die hogescholen meer de tendens hebben om zich te interesseren om naar hier te komen via die sociaal geëngageerde stadsmarketing. Dat is iets waar wel muziek in zit.

Er is ook het Brussel-idee van Br(ik). Zulke zaken maken een aantal evoluties zeer concreet.

Maar het aandachtspunt blijft – wij kunnen daar vandaag misschien niet onmiddellijk iets aan doen, maar we moeten daar allemaal samen over nadenken – de ouders, de impact die de ouders kunnen hebben. Er zijn in feite twee afstanden. Er is de afstand van de ouder met de school. Dat is een eerste afstand, die vaak zeer groot is. En dan is er de afstand van de ouders met Brussel. Dat is in feite een tweeledig probleem dat we eens moeten bekijken.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw toelichting.

Minister, ik herinner mij een campagne van ongeveer twintig jaar geleden van een van uw voorgangers, Hugo Weckx. Hij startte toen de campagne 'Vlaanderen moet van zijn hoofdstad leren houden' op, met allerlei symbolen, allerlei tekeningen van Brussel. De ondertoon was dat Brussel ook van Vlaanderen moet leren houden en dat er daarvoor inspanningen van beide zijden moeten gebeuren.

Onze hoofdstad heeft inderdaad heel wat troeven, zoals de architecturale schoonheid, het cultureel aanbod, heel veel initiatieven die onder meer door de Vlaamse Gemeenschap worden getoond, de instellingen die er zijn.

Tegelijkertijd zijn er ook heel wat problemen in onze hoofdstad. Als we natuurlijk een beeld willen krijgen van Brussel, moeten we de vele mooie initiatieven en het aanbod blijven zien. We mogen niet blind zijn voor de problemen. We mogen de problemen niet ontkennen. Ik verwijs naar de radicalisering, de gebrekkige tweetaligheid, de veiligheid. Ik weet dat dit niet onder uw bevoegdheid valt, maar natuurlijk moeten we dat aanpakken.

Het federale niveau heeft inderdaad zijn Kanaalplan. Dat begint nu resultaten af te werpen. We moeten kiezen voor een geïntegreerde aanpak voor onze stad. U hebt een bepaalde verantwoordelijkheid – en ook uw collega van de Franse Gemeenschap – inzake beeldvorming. De essentie is het radicalisme en de onveiligheid. Die moeten worden aangepakt. Tegelijk moeten we eens nadenken over de manier om die stad eenvoudig en efficiënt te besturen. Iedereen wordt er beter van, iedere Brusselaar, Vlaming, Franstalige, wordt er beter van, maar ook de bezoeker. Infrastructuurwerken kunnen op een efficiëntere en eenvoudige manier worden aangepakt. Ik pleit voor een geïntegreerde aanpak. Dat zou het beeld van Brussel automatisch verbeteren en de scholen veel sneller naar onze stad halen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de door de minister vertolkte standpunten op vergaderingen van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake gezinsbijslag en de Vlaamse sociale bescherming – 2982 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, we hebben hier al een paar keer over gediscussieerd. Ik heb u al een paar vragen om uitleg en schriftelijke vragen gesteld. U zit in een heel unieke situatie doordat u als Vlaams minister, bevoegd voor Brussel, zitting kunt hebben in dat Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC).

Dat is destijds ingeschreven in de Brusselwet van 1989. U hebt de mogelijkheid om in het GGC-college te zetelen. Dat had aanvankelijk heel weinig bevoegdheden. Sinds de zesde staatshervorming heeft de GGC belangrijke bevoegdheden gekregen, zoals de gezinsbijslag en aspecten van de gezondheidszorg.

U weet dat Vlaanderen in het verleden ook in Brussel bijzonder actief was met onder andere de promotie van de Vlaamse zorgverzekering. Ik ben aangesloten bij die Vlaamse zorgverzekering en ik weet dat nu ongeveer 50.000 Vlamingen dat aanbod vrijwillig hebben aanvaard. Dat is toch al een kleine stap in de richting van financiële ondersteuning wanneer men het op leeftijd wat moeilijker krijgt.

Vanuit de Vlaamse Gemeenschap is het cruciaal te weten wat de plannen van de GGC zijn inzake die aspecten van de sociale zekerheid waarvoor de commissie sinds een paar jaar bijkomend bevoegd is. De GGC is immers de enige overheid in het gewest die de Brusselaars kan verplichten om zich aan te sluiten bij een zorgverzekering. We weten dat Vlaanderen al verder staat met die zorgverzekering en het decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming. Er is een studie van de GGC met betrekking tot Iriscare om na te gaan op welke manier dit kan worden ingevoerd. Zal dat betaalbaar zijn in Brussel? Op welke manier zal het Vlaamse aanbod compatibel zijn met het op stapel staande Iriscare?

Tijdens een vorige commissievergadering liet u verstaan dat u inzake de zorgverzekering wou streven naar twee systemen die complementair zijn: het verplichte aanbod van de GGC voor alle Brusselaars, naast een complementair aanbod van Vlaanderen voor de Brusselaars die zich extra willen verzekeren. Een dergelijk systeem zou tot gevolg hebben dat de Vlaamse Gemeenschap

belangrijke bevoegdheden in Brussel niet meer kan uitoefenen, en dat wij maar een aanvullend of bijkomend aanbod zijn in onze hoofdstad.

Wat is de laatste stand van zaken met betrekking tot thema's als de gezinsbijslag en delen van de gezondheidszorg waarvoor de GGC bevoegd is? Wanneer kwamen deze thema's het laatst aan bod? Ik weet dat u niet naar het College van de GGC gaat, maar u hebt altijd gezegd dat u het dossier zult opvolgen vanop de zijlijn.

Op welke manier zorgt u ervoor dat de regelgeving met betrekking tot de Vlaamse sociale bescherming ook in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ten volle toepassing kan vinden? Hoe zult u dat blijven opvolgen?

Bent u nog steeds voorstander van een verplichte zorgverzekering van de GGC aangevuld met een complementair aanbod vanwege de Vlaamse Gemeenschap? Is dat het standpunt van de Vlaamse Regering?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dat zijn belangrijke en moeilijke vragen.

In gevolge de zesde staathervorming werd de bevoegdheid kinderbijslag geregionaliseerd. In het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad – verder zal ik gewoon over Brussel spreken – impliceert dit dat deze bevoegdheid toekomt aan het Verenigd College van de GGC. Ten laatste op 1 januari 2020 moeten alle bevoegde entiteiten volledig instaan voor de organisatie van hun kinderbijslagstelsel.

In afwachting hiervan werden reeds een aantal samenwerkingsakkoorden in het kader van de overgangperiode, het toepassingsgebied et cetera tussen de verschillende overheden gesloten. In Vlaanderen bestaat er ondertussen ook een consensus over het model dat vanaf 1 januari 2019 zal worden uitgerold. Het Vlaams ontwerpdecreet is momenteel in behandeling en werd de afgelopen week in tweede lezing goedgekeurd.

In Brussel is men echter nog niet zo ver. De inhoudelijke of politieke discussie over de modaliteiten van het concept is nog volop aan de gang. Het debat dat momenteel wordt gevoerd, is te vergelijken met de discussies die we de voorbije maanden en jaren ook op Vlaams niveau hebben gekend, waarbij gekeken wordt naar de hoogte van het basisbedrag en de sociale toelagen. Uiteraard wordt, in functie van de betaalbaarheid, ook hier rekening gehouden met de financiële impact die elk van de verschillende simulaties teweegbrengt.

Zolang er geen regeling op het Brussels niveau bestaat, zal de federale wetgeving van toepassing blijven, laat dat duidelijk zijn. Dat is misschien geen geruststelling, maar in elk geval, dat is het voor de burger wel.

Tot zover een stand van zaken van dit dossier. Meer kan ik hierover op dit moment niet zeggen. 1 januari 2020 nadert, dat nadert zelfs vrij snel. De onderhandelingen zijn volop aan de gang, laat ons hopen op een snelle en vooral goede beslissing ten gunste van alle Brusselse kinderen.

Voor de 'andere delen van gezondheid' waarnaar u verwijst in uw vraagstelling kan ik ook kort zijn, aangezien er in deze context nog niet veel formele besluitvorming tot stand is gekomen, wat uiteraard niet wil zeggen dat verschillende dossiers in behandeling zijn. Het zwaartepunt van de werkzaamheden ligt op dit moment op de nog op te richten instelling van openbaar nut, Iriscare, die de meeste bevoegdheden in het kader van de zesde staathervorming zal opnemen en beheren.

Parallel hiermee is men bezig aan het uittekenen van een globale visie op de rust- en verzorgingshuizen en de revalidatieovereenkomsten, waarbij zowel het College, de ziekenfondsen als diverse werkgroepen betrokken zijn. Voor de eerstelijnszorg is er een structureel overleg en samenwerking met de deeltentiteiten, evenals voor preventie en geestelijke gezondheidszorg, waar het Verenigd College een inhaalbeweging bestudeert.

Mijnheer Vanlouwe, het lijkt mij praktischer om u een overzicht te geven van de momenten waarop de verschillende thema's aan bod kwamen bij het Verenigd College van de GGC. Politiek gezien is een en ander nog volatiel. Binnen de Brusselse Regering is het zoeken naar een consensus. U weet dat er op een gegeven moment zelfs gesproken werd over een wisselmeerderheid, gekoppeld aan de politieke crisis in Brussel over dit thema. Het is daar nog niet helemaal duidelijk wat de landingspiste voor de toekomst wordt. Tot zolang blijft het federale systeem van toepassing, dan toch voor de kinderbijslag.

Mijnheer Vanlouwe, sta me toe om van dit moment gebruik te maken om een stand van zaken te geven over dit complexe dossier en aan te geven hoe Brussel hierin wordt opgenomen. Het decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming van 24 juni 2016 werd in een eerste fase uitgebouwd met drie pijlers: de Vlaamse zorgverzekering, het basisondersteuningsbudget voor personen met een handicap en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Met ingang van 1 januari 2017 is de Vlaamse sociale bescherming operationeel en vormen de zorgkassen het unieke loket voor de genoemde pijlers.

Dit decreet is ook in Brussel van toepassing. Elke inwoner van Brussel kan zich in principe aansluiten bij de Vlaamse sociale bescherming. De aansluiting is net zoals dit het geval was voor de Vlaamse zorgverzekering, vrijwillig. Bij elke aanvulling met een nieuwe pijler van de Vlaamse sociale bescherming is er een nieuwe instap zonder wachttijd mogelijk. Mijn kabinet heeft samen met het kabinet van minister Vandeurzen de nodige inspanningen gedaan om één en ander soepel te laten verlopen.

Ook voor de aangesloten Brusselaars is het basisondersteuningsbudget en de tegemoetkoming hulp aan bejaarden (THAB) opgenomen in de Vlaamse sociale bescherming. Voor deze laatste werd weliswaar een cumulbepaling opgenomen, die stipuleert dat in eerste instantie een beroep moet worden gedaan op de regeling van de GGC. Indien de GGC beslist om de THAB af te schaffen, zal er uiteraard moeten worden bekeken hoe er een regeling kan worden getroffen voor deze pijler van de Vlaamse sociale bescherming. Het zijn inderdaad complementaire elementen en communicerende vaten.

Op dit moment – dat is duidelijk, en die duidelijkheid is goed – blijft de federale regeling voor de THAB zoals die nu bestaat, verder gelden voor Brusselaars. Verder werd er een regeling opgenomen waarbij Brusselaars kunnen instappen zonder wachttijd op te lopen voor het basisondersteuningsbudget (BOB). Daarnaast werd de bestaande wachttijd voor de inwoners van Brussel die pas later aansluiten bij de zorgverzekering, ingekort tot vijf jaar. Die afweging hebben we samen met minister Vandeurzen gemaakt. We willen ervoor zorgen dat de instap voldoende vlot kan verlopen, want anders hebben we een mooi systeem, maar wil niemand er aanspraak op maken.

In een tweede fase wordt het decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming aangevuld met nieuwe onderdelen waaronder de thuiszorg en de onderdelen waarvoor de bevoegdheid is overgeheveld in het kader van de zesde staatshervorming. Dit betreft de onderdelen residentiële ouderenzorg, psychiatrische verzorgingstehuizen en initiatieven beschut wonen, revalidatie en mobiliteitshulp-middelen.

Vanaf 1 januari 2019 wordt het transitieprotocol beëindigd en gaat voor Vlaanderen de intervalfase van start, waarbij Vlaanderen effectief de dienstverlening voor de resterende bevoegdheden overneemt van het RIZIV. De nieuwe concepten worden in die fase nog niet volledig geoperationaliseerd. De nadruk ligt hier in principe op het garanderen van de continuïteit. Dat is zeer belangrijk. Het is de bedoeling dat vanaf 1 januari 2019 alvast de residentiële ouderenzorg en de mobiliteitshulpmiddelen effectief ingekanteld worden in de Vlaamse sociale bescherming. De inkanteling van de overige pijlers, die ik net opsomde, van de Vlaamse sociale bescherming is gepland voor de volgende legislatuur.

Om de bevoegdheden inzake Vlaamse sociale bescherming en de bevoegdheden van de GGC optimaal op elkaar af te stemmen en dubbele dekkingen en hiaten te vermijden, zullen er uiteraard afspraken moeten worden gemaakt tussen de Vlaamse Gemeenschap en de GGC. Dit zou moeten gebeuren via een samenwerkingsakkoord waarin de wederzijdse verbintenissen vastgelegd worden. Verder wordt in het decreet VSB in een periode voorzien waarin het verzekeringsprincipe nog niet effectief zal worden toegepast in Brussel. Op die manier wordt er de eerste jaren in continuïteit voorzien. Dit laat toe om voldoende af te stemmen met de andere bevoegde overheden in Brussel.

Daartoe is uiteraard het overleg opgestart. Aan professor Verté is de opdracht gegeven om dit overleg te begeleiden en te faciliteren. Door de politieke situatie in Brussel heeft dit overleg wat vertraging opgelopen, maar de gesprekken worden spoedig hervat. De focus ligt momenteel op de mogelijke samenwerkingsafspraken inzake mobiliteitshulpmiddelen. De keuze voor professor Verté lijkt mij in deze context zeker een pluspunt aangezien hij ook op het Brussels niveau betrokken is bij de uitwerking van de autonomieverzekering. Naast de technische expertise kent hij de veelheid aan gevoeligheden die er op beide niveaus leven. Ik zou zelfs durven zeggen: hij is op dit ogenblik de enige persoon waarvan ik weet dat hij met alle politieke overheden voldoende voeling en contacten heeft en de materie voldoende kent. Het is zo moeilijk en ingewikkeld dat er niet meteen tien andere academici rondlopen die dit allemaal kunnen overspannen. Onze hoop is in belangrijke mate op hem gesteld.

Dus het is complex, dat hoef ik u niet te vertellen. Deze complexiteit is het gevolg van enerzijds het concept dat we in Vlaanderen voor ogen hebben, namelijk een volledig zorgpakket bestaande uit al die pijlers die ik opgenoemd heb, en anderzijds de bevoegdheidsverdeling na de zesde staatshervorming, waarbij voor een aantal van deze pijlers de GGC eveneens bevoegd is. In Brussel hebben we bovendien te maken met unicommunautaire en bicommunautaire instellingen, wat de situatie niet altijd vergemakkelijkt.

Gegeven deze situatie ben ik toch voorzichtig positief wat betreft het resultaat voor Brussel. Het decreet moet uiteraard nog in tweede lezing worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Daarna volgt nog het advies van de Raad van State. Parallel hiermee werken we, zoals daarnet aangegeven, aan de samenwerkingsakkoorden. Ook hier zal ik samen met collega Vandeurzen en de Brusselse overheden er verder op toezien dat de afspraken in dit kader de rechten van de Brusselaars ten goede komen.

De beleidsverklaring van de GGC vermeldt een mogelijke invoering van een autonomieverzekering in Brussel. Ik citeer: "In het licht van het nodige denkwerk omtrent het toekomstig beheer van de ouderenzorg waarvoor wij bevoegd worden, hebben wij beslist de invoering te bestuderen van een 'autonomieverzekering' die de keuze om in de thuisomgeving te blijven wonen, moet ondersteunen." De studie waarover sprake, werd inmiddels opgeleverd, maar het is vandaag echter nog niet duidelijk welke politieke keuzes hieromtrent zullen

worden genomen. Het is aldus nog even afwachten om een zicht te krijgen op het inhoudelijk concept van de Brusselse autonomieverzekering.

Los van het inhoudelijke vraagstuk lijkt het mij inderdaad aangewezen om naar een model te gaan waarbij de bestaande systemen in de eerste plaats complementair zijn met elkaar. Complementariteit veronderstelt natuurlijk een zekere afstemming. Zo zal er bijvoorbeeld vermeden moeten worden dat de inwoners van Brussel een dubbele bijdrage zouden moeten betalen of dubbele financiering ontvangen. Dat is ook niet de bedoeling. Ook hiaten in de algemene financiering moeten worden vermeden.

Daarenboven is het belangrijk – dit is het allerbelangrijkste – dat er voor de inwoners van Brussel een laagdrempelig aanspreekpunt beschikbaar is waar hij of zij terecht kan voor de aanvraag van zijn tegemoetkomingen en dat er in de backoffice tussen de overheden maximaal en volledig wordt samengewerkt om alle noodzakelijke problemen op te lossen. Wij hebben een bepaalde beleidsmatige politieke bedoeling als regeringen en als parlementen, altijd in het meervoud met beleid, zo hoort het ook. Tegelijkertijd willen we het leven van de mensen niet nodeloos ingewikkelder maken en die twee dingen op elkaar afstemmen. Dat wordt een huzarenstukje.

Transparantie en eenvoud voor de Brusselse burger zijn daarbij belangrijk. Om die transparantie te garanderen, is het aangewezen om ook de verschillende Brusselse stakeholders te sensibiliseren. Zo is de VGC bijvoorbeeld in samenspraak met de Vlaamse Gemeenschap reeds een infocampagne inzake de toepassing van de Vlaamse sociale bescherming in Brussel opgestart, in dit geval gericht naar de intermediairen en nog niet naar de burgers. Verder zal ik er uiteraard op toezien dat inwoners van Brussel zo veel mogelijk van dezelfde rechten kunnen genieten als Vlamingen, en dit rekening houdend met de specificiteit van Brussel.

Zoals u weet, is het decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming reeds in eerste lezing goedgekeurd. Ik ga er dus van uit dat de meerderheidspartijen tot dusver op dezelfde inhoudelijke lijn zitten. Verder kan ik u ook meegeven dat de principes die ik net aanhaalde, ook gedragen worden door de Vlaamse Regering. Ik zal als minister bevoegd voor Brussel deze principes blijven verdedigen en het intens overleg met collega Vandeurzen verder blijven faciliteren. In deze context werden onder meer de verschillende beleidsvoorstellen aan Vlaamse kant reeds systematisch gedeeld met de bevoegde kabinetten in Brussel.

Net zoals u, mijnheer Vanlouwe, stel ik vast dat het in Brussel allemaal wat trager gaat dan in Vlaanderen. Ik kan dit tot op zekere hoogte wel begrijpen. Na de zesde staatshervorming werd een hele reeks aan bevoegdheden overgedragen naar de GGC, een bestuursniveau dat tot dan toe een beperkte administratie en beperkte beleidsondersteunende organen telde. Het ging over een equipe van een vijftigtal ambtenaren. Die krijgen nu heel deze zwik in hun nek, om het plastisch uit te drukken. Uiteraard is er personele versterking mee gemoeid en dergelijke meer, maar dit is puur op administratief vlak een heel zware brok om te verteren. Het is dus voor hen zeker niet altijd gemakkelijk om snel tot een effectieve besluitvorming te komen. Hiermee wil ik zeker niet suggereren dat het niet vooruit moet gaan, maar uiteraard zullen er ook nog andere factoren meespelen in deze context.

Tot zover de stand van zaken en de inspanning van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter: Minister, mogen wij dit op het intranet zetten? Het lijkt mij relevante informatie voor iedereen.

Minister Sven Gatz: Dat is evident.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): De conclusie is in ieder geval dat het bijzonder complex is, minister. U zegt dat het een zware brok is in de nek van een beperkte administratie van de GGC.

We zitten nu aan de tweede lezing van het decreet. De drie pijlers zijn zorgverzekering, basisondersteuning gehandicapten en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. U ijvert ervoor om zo veel mogelijk van die rechten die in het Vlaamse Gewest van toepassing zijn, ook voor de Vlamingen in Brussel van toepassing te laten zijn. U sprak over een complementair systeem en een systeem van afstemming. Daarnaast sprak u over communicerende vaten.

Ik stel vast dat er geregeld verwezen wordt naar samenwerkingsakkoorden die moeten worden afgesloten. Ik begrijp dat uiteraard. Dat is absoluut nodig. Maar nu moeten natuurlijk de basisprincipes worden toegepast. Ik vind het in ieder geval bijzonder nuttig dat professor Verté voor de GGC, maar blijkbaar ook voor uw kabinet, dat hele proces probeert te begeleiden. Ik hoop dan dat hij ook voldoende aandacht heeft voor het standpunt en de verworvenheden en de vooruitgang die er in Vlaanderen al is. Iriscare, op GGC-niveau, zit nog in een onderzoek, een onderhandeling, een proces van aftoetsen, terwijl Vlaanderen al stappen gezet heeft.

Ik ben bijzonder tevreden dat u hier toelichting komt geven, maar het is iets dat cruciaal is. Het is cruciaal voor Brusselse Vlamingen. Destijds is er ook gevochten voor de Vlaamse zorgverzekering in Brussel. Nu staan we aan een opstapje met die VSB, en in de toekomst hoop ik dat die VSB nog groter zal worden. We mogen die boot absoluut niet missen voor Brussel, waarbij de Brusselse Vlamingen volwaardige Vlamingen zijn. We kennen nog het verhaal van de jobkorting in Brussel. Die was van toepassing in het Vlaamse Gewest, en niet in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Uiteindelijk is het volledig afgeschaft. Maar we mogen die boot niet missen.

Ik stel vast dat u het opvolgt, maar u hebt de mogelijkheid om aanwezig te zijn op dat GGC-college. Ik heb het al meermaals gezegd: dat zijn afspraken die daarover gemaakt zijn. Ik zou graag zien dat u uw verantwoordelijkheid daarin opneemt. Ik zou ook graag zien dat er een soort rapportering is aan de Vlaamse Regering. Ik weet dat u op verschillende domeinen samenwerkt met uw collega Vandeurzen, en met mevrouw Homans met betrekking tot het inburgeringsverhaal, waar we ook nog altijd wachten op dat samenwerkingsakkoord. Ik denk dat uw aanwezigheid op dat GGC-college cruciaal is, omdat u dan daadwerkelijk aan het stuur zat, omdat u dan ook daadwerkelijk alle informatie hebt. Het is een afspraak die destijds gemaakt is. Het is in het belang van de Brusselse Vlamingen, van onze Vlaamse Gemeenschap hier in Brussel. Wij mogen die boot niet missen, het moet op elkaar afgestemd worden. Er moet een regeling komen waarbij wij als Vlamingen in de hoofdstad volledig dezelfde rechten kunnen genieten als in de rest van Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik volg de materie van de Vlaamse sociale bescherming ook in de commissie Welzijn, bij uw collega Vandeurzen. Ik deel natuurlijk de bezorgdheden van collega Vanlouwe.

Los van de manier waarop het zich nu ontwikkelt, waarbij we zien dat er blijkbaar niet voldoende rekening wordt gehouden met de rechten en de belangen van onze Vlaamse Brusselaars in heel die ontwikkeling, heb ik een technische vraag.

De overdracht van de federale middelen voor de THAB is eigenlijk een doorgeefoperatie, waarbij de federale middelen van de sociale bijdrage, federaal geïnd, nu naar de gemeenschappen worden overgedragen. Daar komt nu een gewestelijke verdeling bij. Volgens berichten die ons bereiken, zou die overdracht van de middelen voor THAB voor de Brusselse Vlamingen uitdovend zijn. Dat zou een uitdoofscenario zijn, wat ons toch wel ongerust maakt.

Klopt dat? U mag dat eventueel via een schriftelijke mededeling beantwoorden, minister. Ik kan dat niet bevestigen of ontkennen. En dat maakt ons toch wel ongerust, want dat zou er onvermijdelijk toe leiden dat ons aanbod Vlaamse sociale bescherming, zeker wat dat deelaspect betreft, een lege doos wordt. Ik had daar graag meer duidelijkheid over gehad. Is dat maar een verzinsel? Of is daar werkelijk iets van aan?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Het is een interessante vraag en een zeer interessant antwoord. De zorgverzekering die indertijd gelanceerd is, is redelijk populair geweest in Brussel. Die is wel stilletjes aan aan het afkalven. Daarom is het een goede zaak dat er nu ook een gerichte campagne komt en dat die campagne via de intermediairs verloopt, waardoor we echt wel diegenen bereiken die we nodig hebben. Het neemt ook de vrees bij sommigen weg dat er aan cherrypicking zou worden gedaan en dat niet-Nederlandstaligen massaal zouden inschrijven in die Vlaamse sociale bescherming, waardoor het systeem voor Brussel nog deficitairder zou worden dan het nu al is.

Ik begrijp de vraag niet rond de verdediging van de rechten van de Nederlandstaligen in Brussel in het systeem. Misschien kunt u mij dat straks buiten de vergadering uitleggen.

Ik denk dat het er vooral op aankomt dat de Brusselaar geen last heeft van de complexe staatsstructuur. Dat is de basis. Daar hebben wij knappe koppen genoeg voor – daarom niet hier in de commissie, maar toch zeker op de kabinetten. We moeten bescheiden blijven, nietwaar. *(Gelach)*

Maar het is inderdaad heel complexe materie. Ik heb er mij ook wat in verdiept. We gaan dan nog niet over de rolstoelen beginnen in de eerste en tweede en andere zaken, het basisondersteuningsbudget en wat is het allemaal.

De bottomline moet zijn dat de Nederlandstaligen in Brussel dezelfde rechten hebben als de Nederlandstaligen in Vlaanderen. Dat is logisch, want het gaat om een gemeenschapsmaterie, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap volledig bevoegd is in Brussel. Dat er indertijd een verschil was in de jobkorting, vond ik ook wel jammer, maar dat is nu eenmaal de realiteit van een federaal land – laat staan een confederaal land, dan zou je nog meer verschillen hebben naargelang de grenzen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik sluit me zeker aan bij het perspectief van de mens – om het zo te zeggen – om het allemaal een beetje behapbaar te houden. Dat wordt een heel bijzondere oefening. Daar zullen de overheden zeker ook voor moeten samenwerken, want anders vrees ik het ergste. We komen inderdaad in een fase waarin we de basisprincipes, die in Brussel nog niet voldoende vastliggen, en vooral de operationele werking in samenwerkingsakkoorden moeten kunnen verankeren.

Ik stel voor, mijnheer Persyn, dat ik uw vraag inderdaad schriftelijk beantwoord, via de normale kanalen. Op dit ogenblik kan ik het niet bevestigen of ontkennen.

Het verontrust mij ook enigszins. We zullen dat nagaan en u zo snel mogelijk een antwoord geven.

Mijnheer Vanlouwe, wat betreft de algemene appreciatie over de aanwezigheid of niet-aanwezigheid van mijnentwege in het College met betrekking tot dit dossier of andere: het is niet omdat men aanwezig zou zijn, dat men aan het stuur zit. Mijn aanwezigheid zou in bepaalde gevallen kalmerend kunnen werken voor de Brusselse besluitvorming, maar zou in sommige gevallen ook een averechts effect kunnen hebben.

Bijvoorbeeld wanneer ik zou zeggen: 'Wij zijn klaar. Wanneer zijn jullie klaar?' Dan zouden ze zeggen: 'Wij zijn klaar wanneer we klaar zijn. We hebben u hier niet speciaal nodig.' Ik probeer dus met de nodige afstand en anderzijds toch ook de nodige betrokkenheid het juiste evenwicht te vinden. Ik doe dat ook, want anders zou ik jullie het antwoord niet kunnen geven. Zo simpel is het. *(Opmerkingen van Bart Nevens. Hij klopt op de tafel)*

Het is interessant, als mensen zo kloppen op de tafel. Dat is altijd interessant. Chroesjtsjov in de Veiligheidsraad ... *(Opmerkingen van Bart Nevens)*

Dat is misschien voor ons allebei wel het beste op dit ogenblik. *(Gelach)*

Ik zou u dit volledige antwoord en de stand van zaken niet hebben kunnen geven als ik niet zeer nauw betrokken was bij het dossier en de besluitvorming. Geloof mij, de informatie – en dat is het belangrijkste – en ook de voorinformatie voor de besluitvorming wordt zeer nauwgezet tussen de Brusselse en de Vlaamse kabinetten en onder de Vlaamse kabinetten uitgewisseld. Wij weten dus goed wat er gebeurt, zelfs al heeft de heer Persyn mij vandaag nog terecht gevraagd: 'Wij horen dat er iets aan de gang is, kunt u mij dat bevestigen?'

Dit wordt dus vervolgd. Het zal uiteraard – hopelijk mede door mijn goede zorgen, maar zeker ook door die van minister Vandeurzen – tot een goed einde worden gebracht, dat spreekt voor zich.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw toelichting.

Ik kijk ook uit naar de infocampagne die zal worden opgestart. Wij als Brusselse Vlamingen hebben echt wel recht op juiste informatie over deze heel complexe aangelegenheid, over welke rechten er zijn wat de drie pijlers betreft: de zorgverzekering, het basisondersteuningsbudget voor mindervaliden, gehandicapten en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden.

We zitten met een ouder publiek van Brusselse Vlamingen, die op een goede en correcte manier moeten worden geïnformeerd.

Minister, u zegt dat de campagne nu nog maar wordt gericht tot intermediairen. Wanneer zal die campagne dan effectief naar die Brusselse Vlamingen worden gevoerd? U bent daar misschien nog niet uit. Maar wat bedoelt u dan met die intermediairen? De VGC?

Minister Sven Gatz: Ik zal u een nota van aanpak bezorgen over wat er precies gebeurt, welke timing, wie, wat en hoe, intermediair of groot publiek. Ik stel voor dat ik dat schriftelijk laat bezorgen.

Karl Vanlouwe (N-VA): Prima, via het commissiesecretariaat dan.

Ten slotte blijft de aanwezigheid op de VGC voor mij toch wel een doorn in het oog. Ik denk dat dat een gemiste kans is.

U hebt hier inderdaad op een goede manier bericht. Ik zou ook graag zien dat er een soort van rapportering aan de Vlaamse Regering komt. U bent ook vertegenwoordiger van Vlaanderen in dat GGC-college. Volgens mij kunt u, door uw aanwezigheid en door een strikte opvolging op dat GGC-college toch wel mee de richting bepalen. Tegelijkertijd kunt u aanduiden – dat mag niet provocerend overkomen – op welke manier Vlaanderen stappen heeft gezet, wat misschien de expertise, de voordelen zijn van de Vlaamse sociale bescherming (VSB). Misschien kunnen uw collega's in de GGC ook wel zien dat Vlaanderen toch wel al mooie initiatieven heeft genomen en toch wel verder staat, gelijkaardig aan het hele verhaal rond inburgering.

Ik denk dat de Brusselaar zelf gewoon beter wordt van systemen die op elkaar zijn afgestemd. In ieder geval moeten wij als Vlamingen dezelfde rechten kunnen genieten als de rest van de Vlamingen in het Vlaamse Gewest.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Voorzitter, ik vind de materie dermate belangrijk – ik kijk even naar de heer Poschet – dat het misschien wel de moeite is om daarover in deze commissie een hoorzitting te houden. Het lijkt mij te belangrijk om dat in de wandelgangen uit te werken.

Het is niet omdat er hier met letterwoorden wordt geschermd dat het zo complex is. Wij zijn daarover in de commissie Welzijn met minister Vandeurzen ook al twee jaar discussie aan het voeren. De vraag is telkens vanuit de commissie gekomen om de expertise die er in Vlaanderen zit, te delegeren naar Brussel. Dat is ook logisch. Minister Vandeurzen kan zijn collega Debaets daarover meteen aanspreken. Ik stel voor om dat tijdens de regeling van de werkzaamheden te bespreken.

De voorzitter: Op zich ben ik dat idee zeker genegen, maar we zullen dat inderdaad opnemen tijdens de regeling van de werkzaamheden.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie van het Gordelfestival 2017 – 2819 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie van het Gordelfestival 2017 – 2821 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Karl Vanlouwe

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Op zondag 3 september vond de vijfde editie van het Gordelfestival plaats, met nu als focusgemeente Sint-Pieters-Leeuw. In de pers werd alvast gesproken van een geslaagde editie: mede dankzij het goede weer – in tegenstelling tot vorig jaar – bracht het Gordelfestival immers aanzienlijk meer deelnemers op de been dan vorig jaar. Minister Weyts toonde zich vooral tevreden over de Gordelklassieker – de 100 kilometer lange fietstocht in peloton – en kondigde na afloop aan dat deze volgend jaar uitgebreid wordt, niet alleen met meer pelotons, maar ook met meer exclusieve wegen.

Nochtans waren er ook heel wat tegengeluiden te horen en waren veel trouwe gordelaars ontgoocheld dat ze niet langer op eigen tempo de echte klassieker, de fietstocht van 100 kilometer, konden afwerken. Dit heikel punt werd met name aangekaart door de Flandriens, een groep wielervrienden met roots in de Vlaamse Volksbeweging. Met hun actie bij de start hekelden ze tevens dat de bestaansreden van de Gordel, met name de focus op het groene en Vlaamse karakter van de Rand, naar de achtergrond dreigt te verdwijnen.

Datzelfde weekend lanceerde Brussels staatssecretaris Bianca Debaets tevens het voorstel om een verlengstuk aan het Gordelfestival te breien: Dwars Door Brussel.

Minister, graag had ik van u dan ook vernomen hoe u de afgelopen editie van het Gordelfestival evalueert en hoe u dit initiatief in de toekomst verder wilt vormgeven.

Minister, acht u het Gordelfestival 2017 een succes en, zo ja, wordt dit ook gereflecteerd in de deelnemersaantallen?

Hebt u begrip voor de kritiek op de vernieuwde Gordelklassieker? Zo ja, hoe plant u dit in de toekomst te remediëren? Philippe Paquay, voorzitter van Sport Vlaanderen, liet reeds verstaan voor volgend jaar Gordel-pelotons aan lagere snelheid te overwegen, maar het rijden in peloton zal steeds een deel van de fietsende gordelaars uitsluiten.

Drie, bent u het met verontruste actievoerders eens dat de focus op het groene en Vlaamse karakter van de Rand in het hele Gordelfestival dreigt te verwateren? Hoe kan deze bezorgdheid in de toekomst worden weggenomen?

Wat vindt u ten slotte van het voorstel van staatssecretaris Debaets om het Gordelfestival uit te breiden naar Brussel?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, 26.000 deelnemers, ik denk dat dat echt niet kwaad was.

Uit de ervaring ter plekke bleken alvast een goede sfeer en een goede organisatie.

Er was inderdaad de doelgroep van de wielertoeristen. Als je een gebrekkige voorbereiding had, was het inderdaad wat moeilijker om daarbij aan te sluiten. Maar het had wel iets.

Het blijft natuurlijk nog altijd belangrijk om het positief uitnodigende Vlaamse karakter te beklemtonen. Hoe meer Vlaamse zielen, hoe meer deugd. Misschien moeten we dat nog wat meer inzetten.

Minister, is de evaluatie al gebeurd? Zullen alle actoren – provincie, vzw Vlaamse Rand en gemeenten – daarbij worden betrokken? Hoe was het eigenlijk met de participatie van de faciliteitengemeenten? Dat lijkt mij heel belangrijk. Wat zijn de inspanningen geweest om inderdaad die anderstaligen en nieuwkomers – we moeten toch winst maken – erbij te halen? Tot slot, hoe is de verdeling van de budgetten geweest voor de diverse onderdelen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat iedereen het erover eens is dat de laatste editie een schot in de roos was, mede dankzij het goede weer – vanzelfsprekend

–, maar anderzijds ook omdat het wel snor zat met de organisatie en omdat we voor de nodige vernieuwing hebben gezorgd.

Het was zelfs zo dat er op bepaalde ogenblikken van de dag veel volk was om alle activiteiten open te stellen voor iedereen. Ik wil trouwens ook een pluim geven aan de medewerking van Sint-Pieters-Leeuw en de gemeenten, die er ook voor heeft gezorgd dat het een succes is geworden in het domein Coloma.

We hebben al een evaluatiegesprek gevoerd met de drie organiserende partners, vzw 'de Rand', de provincie Vlaams-Brabant en Sport Vlaanderen. Met de focusgemeente Sint-Pieters-Leeuw doen we dat nog op 10 oktober, maar uit mijn eerste persoonlijke contacten kan ik opmaken dat ook daar toch een en ander positief werd geëvalueerd. We doen dat echter ook altijd vooral om te kunnen leren, op basis van de ervaringen van de betrokken focusgemeente, in welke mate we onze organisatie nog moeten aanpassen of verfijnen in functie van lokale desiderata.

De rol van de faciliteitengemeenten blijft natuurlijk essentieel. Sinds ik 'in office' ben, heb ik ook getracht om de centrale rol van die faciliteitengemeenten opnieuw in ere te herstellen. Er zijn soms wel wat praktische beslommingen die maken dat dat iets moeilijker is. Het is dikwijls ook afhankelijk van de keuze van de focusgemeente. In dit geval werd bijvoorbeeld gekozen voor Sint-Pieters-Leeuw, vrij dicht bij Huizingen, dus ook veeleer in de zuidrand. Bijvoorbeeld met het peloton van de 100 kilometer zijn we dus wel gepasseerd via faciliteitengemeenten, maar daar waren stopplaatsen op het tracé eenvoudigweg niet mogelijk. Voor die 100 kilometer hebt u trouwens niet echt zoveel voorbereiding nodig, kan ik getuigen. Dat valt best mee. Als je een toer van 100 kilometer wilt maken, dan moet je er natuurlijk voor zorgen dat je niet na 10 kilometer halt houdt, maar na 30 à 35 kilometer, en vervolgens ook nog eens 35 kilometer verder. Dat maakt dat de faciliteitengemeenten daarvoor nu net buiten de perimeter vielen. Daarom hebben we dus gekozen voor Grimbergen en Overijse.

Dat betekent natuurlijk niet dat de faciliteitengemeenten niet in het aanbod aan bod zijn gekomen. Integendeel, dat was enkel bij de pelotons van 100 kilometer. De Boesdaalhoeve in Sint-Genesius-Rode was het eindpunt van een grote wandeling vanuit Huizingen. Heel wat deelnemers hebben trouwens dat volledige traject afgelegd. Dat is een mooie wandeling. In de week vooraf heeft men, en dat is natuurlijk vooral de bedoeling, via het programma Plaat Préféré van Radio 2 ook specifiek ingezoomd op en uitgezonden vanuit twee faciliteitengemeenten, namelijk Sint-Genesius-Rode en Wemmel. Dat is het belangrijkste: dat we met de organisatie van het Gordelfestival specifiek aandacht genereren voor de thematiek van de Vlaamse Rand en bij uitstek de faciliteitengemeenten. Dat hebben we dus ook gedaan, via media-aandacht, onder andere via Radio 2. Twee voormiddagen was dat een schot in de roos, met heel wat lokale aandacht en promotie voor het Gordelfestival zelf.

Zoals gezegd is het natuurlijk de keuze van de focusgemeente die bepalend is om te definiëren welke rol de faciliteitengemeenten spelen, maar het blijft mijn zorg, en dat is ook de opdracht die ik altijd meegeef aan vzw 'de Rand', voor zover dat nodig is, om ieder jaar maximaal de zes mee te nemen in de schijnwerpers. Zij maken immers natuurlijk deel uit van het DNA van het Gordelfestival.

Ook dit jaar hebben we inspanningen gedaan om anderstaligen aan te trekken. Dat was een andere vraag. We hebben melding gekregen van onze mensen ter plaatse dat dat ook wel is gelukt, nog meer dan bij de vorige editie, toen we vaststelden dat ook heel wat mensen met een andere thuistaal dan het Nederlands ook hebben geparticipeerd en zeker geïnteresseerd waren. We

hebben trouwens ook via Flanders Today specifieke aandacht geschonken aan het Gordelfestival.

Wat het kostenplaatje betreft, is het zo dat de Vlaamse overheid in het evenement investeert via vzw 'de Rand', via het Team Coördinatie Vlaamse Rand van het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB) en via Sport Vlaanderen. Vzw 'de Rand' investeerde een budget van 303.000 euro, waarvan 173.000 euro afkomstig is uit een projecttoelage van collega Muymers en 130.000 euro uit de algemene dotatie van de vzw. Het Team Coördinatie Vlaamse Rand investeerde op zijn beurt 20.000 euro en Sport Vlaanderen had 306.000 euro in de begroting opgenomen. De derde organisator, de provincie Vlaams-Brabant, investeerde dan weer 100.000 euro in het evenement. Ik kan nog geen bedrag klevan op de inbreng van de focusgemeente Sint-Pieters-Leeuw. Ik denk dat dat ook deel zal uitmaken van de evaluatiegesprekken.

De grootste nieuwigheid in 2017 was natuurlijk het rijden in peloton. We hebben het daar al even over gehad. We hadden 4 pelotons van 125 deelnemers. Die inschrijvingen gingen heel vlot. We hebben ze vroegtijdig moeten afsluiten wegens een zeer grote vraag. Het was absoluut mijn bedoeling om opnieuw enkele pelotons van rijders de 100 kilometer te laten doen, om die 100 kilometer opnieuw voor het voetlicht te plaatsen en ervoor te zorgen dat ook allerhande wielerverenigingen, vrijetijdsverenigingen zouden participeren. Dat is wel goed gelukt. Ik denk dat die ook de volgende jaren zullen terugkomen. Trouwens, hun deelname is ook minder weersafhankelijk. Die schrikken minder terug van een beetje regen. Hun voordeel was ook, en ik denk dat diverse mensen hier aanwezig dat ook konden vaststellen, dat er vanaf 's morgens al heel wat beweging was, zowel in Huizingen als in Sint-Pieters-Leeuw. Vanaf zeven uur, half acht was er al heel wat activiteit, en dat is in de loop van de dag niet anders geweest. Het was plezant dat er daar onmiddellijk als je aankwam al heel wat leven was, dat al honderden mensen vroeg uit de veren waren en dat die zondag prettig begon.

We willen de formule ook uitbreiden. Er moet één keer een eerste keer zijn. Daarom hebben we gelimiteerd. Wat waren de praktische besommeringen waarom we dat tot vier pelotons hebben beperkt? Omdat je natuurlijk rijdt onder begeleiding van een bezemwagen, van motards, en de kruispunten worden afgezet. Dat vergt dus wel wat organisatie, dat vergt wel wat mankracht, ook van de politie. Ik zou dat graag uitbreiden. Dat zal ons ook wel lukken, maar dat vergt dus wel wat extra mankracht. Dat zal echter wel lukken, en we gaan er dan ook voor zorgen dat er met lagere gemiddelde snelheden kan worden gereden. Nu was de laagste snelheid 26 kilometer per uur. Dat is niet zo veel in een peloton, geloof me vrij. Dat is niet echt koersen. Je wordt meegezogen in zo'n peloton. Je hebt ervaren rijders die voorop rijden en die letterlijk diegenen die daarop volgen, uit de wind zetten. Dat valt dus best mee, maar we zullen naar een lagere snelheid gaan. Anderzijds las ik bij sommigen de kritiek dat dit zou verhinderen dat gezinnen en mensen met bijvoorbeeld een bakfiets zouden deelnemen aan de 100 kilometer. Het zou me verbazen, mochten bakfietsen of gezinnen met kinderen deelnemen aan de 100 kilometer. Daarvoor is het toch wel een iets te lang en iets te zwaar parcours, zou ik denken. Ik zal mijn kinderen alleszins vooralsnog niet kunnen meenemen op die 100 kilometer, denk ik.

Ik bekijk echter ook of we dat parcours zelve nog wat aantrekkelijker kunnen maken, dat we er een uitzonderlijk tracé uit zouden pikken dat enkel op die dag kan worden bereden. Ik heb daarvoor bij de afgelopen editie al inspanningen gedaan. De federale wegpolytie is ter zake een beetje de moeilijke partner, begrijpelijkerwijs hoor, maar ik zal toch nog proberen om een nieuwe dappere poging te ondernemen, en ik wil dat het bij de volgende editie daadwerkelijk lukt

om een exclusief tracé te kunnen aanbieden, waarop anders nooit wordt gereden en de fiets het eens overneemt van de wagen. Dat is dus absoluut de bedoeling.

Het Vlaamse en groene karakter van de Vlaamse Rand bevorderen blijft natuurlijk de basisdoelstelling van het Gordelfestival. We hebben ondertussen ook al de negentien gemeentebesturen van de Vlaamse Rand schriftelijk uitgenodigd om te kandideren om de volgende focusgemeente te zijn. We hebben daar zelfs al antwoorden op gekregen, in die zin dat ik me, denk ik, al verzekerd weet van een focusgemeente voor zowel 2018 als 2019. Dat zit dus al goed.

Wat de vraag betreft om dat uit te breiden naar Brussel-stad, ik begrijp de hunker naar de groene Vlaamse Rand, maar Het Gordelfestival focust net op het behoud van het groene en Vlaamse karakter, en dat koesteren we zeer graag. We zien Brussel heel graag, maar we zien Brussel ook heel graag daar waar het nu ligt en waar het mag blijven.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp·a): Ongetwijfeld was het Gordelfestival een groter succes dan in 2016, want er waren toch 10.000 bezoekers meer. Toen was het triest. Als je tegen een forse kostprijs van 660.000 euro subsidie maar 16.000 bezoekers hebt, dan is dat een heel dure grap. Ik heb het even uitgerekend: dat was 41,6 euro per bezoeker. Nu ligt de kostprijs iets lager, maar het blijft toch een hoog bedrag. Dat is een positieve zaak.

Ik hoor dat er nu meer pelotons gaan komen, maar het is belangrijk dat ook de bakfietsende mensen met kinderen de ruimte krijgen om een deel van het parcours te rijden.

Minister, ik had niet anders verwacht dan dat u de suggestie van staatssecretaris Debaets radicaal zou afblokken. Ze heeft goede argumenten aangehaald. Brussel en de Rand staan voor dezelfde uitdagingen. Het zou leuk zijn om de mensen uit de Rand het mooie Brussel te tonen en de Brusselaars de mooie Rand te laten ontdekken. Sowieso krijgen we dan ook meer mensen op de fiets. Het is dan ook heel jammer dat u niet overweegt om dat idee van nabij te bekijken.

Michel Doomst (CD&V): Minister, ik vond het een geslaagde organisatie, vooral het sportieve deel was op een goede manier uitgebouwd. Misschien kan het een beetje laagdrempeliger. Het groepsgevegeven had iets en heeft ook succes gehad. Dat was dus de goede richting.

Het concept van wat we voor de faciliteitengemeenten willen doen, zou ik tegen de volgende keer wat concreter ingevuld willen zien – ook de manier waarop we nieuwkomers en anderstaligen daarbij proberen te krijgen. We moeten intenser en meer afgelijnd zoeken naar de doelgroepen. Brussel zou dan misschien een vijver kunnen zijn om in te vissen. We moeten volgend jaar explicieter de moeite doen om die groepen op te sporen en uitnodigend te benaderen.

Het voorgegeven via RINGtv en Radio 2 vond ik ook zeer goed uitgebouwd. Dat heeft in de maanden vooraf de sfeer rond de Gordel op een mooie manier laten gedijen.

Minister, wat zal de precieze kostprijs zijn voor de focusgemeenten in de komende jaren? Dat zouden we toch moeten weten vóór de kandidering door die gemeenten. Ik hoor dat voor 2018 en 2019 de 19 gemeenten zijn uitgenodigd. Misschien zijn er bij de 35 gemeenten wel geïnteresseerden. Misschien is het niet onnuttig hen uit te nodigen om mee te doen. Het is dan toch belangrijk om te weten hoeveel het zou kosten. Zo weet degene die zich engageert, waar het

naartoe gaat. Ik neem aan dat dat objectief zal worden geselecteerd in de volgende maanden. Hoe zal dat gebeuren?

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Mevrouw Maes en de heer Segers hebben mij gevraagd om voor onze fractie het woord te voeren. Ze zijn hier verontschuldigd. Voor ons is de focus op de Vlaamse Rand en het groene karakter ervan heel belangrijk. Uitbreiden of een doorsteek maken naar Brussel vinden wij minder aangewezen, maar we zijn natuurlijk wel voor de mentale en de fysieke gezondheid van al onze medeburgers.

Dus waarom geen dwars door Brussel of iets dergelijks op hetzelfde of een apart moment?

Minister, de meeste aspecten en nuances zijn hier al aan bod gebracht en u hebt er ook op geantwoord.

Voor ons is het betrekken van de anderstaligen ook nog belangrijk. Denk aan de vele Engelstalige en Duitstalige Belgen. Tegenwoordig zijn er ook Slovaken die het goed doen in het wielrennen. Er wonen heel veel vertegenwoordigers van die communauteiten en ook van andere nationaliteiten in de Rand. Bovendien spreken heel wat van die mensen een aardig mondje Nederlands.

Misschien is het een extra aandachtspunt om die gemeenschappen, die helemaal niet zo moeilijk te bereiken en vaak heel goed verenigd zijn in gezelschappen, ook meer te betrekken.

Minister Ben Weyts: De bakfietsende gezinnen kunnen vanzelfsprekend nog altijd deelnemen aan de andere tracés. We hebben verschillende afstanden: er is de 'Proef de streek'-route, 20 kilometer, 40 kilometer, 60 kilometer. Dat kan allemaal, en dat zijn enkel de fietsroutes. Dan heb je nog verschillende wandeltochten. Het is voor iedereen echt toegankelijk.

Afhankelijk van onze focusgemeenten doen we het maximaal mogelijke om de faciliteitengemeenten zoveel mogelijk mee te nemen. Geloof me, dat is soms kunst- en vliegwerk, maar we slagen er altijd in en dat zal bij de volgende edities niet anders zijn.

Niet alleen via Flanders Today, maar ook via andere expatmedia hebben we geadverteerd. Daarenboven hebben we ook gezien na de analyse van de bezoekers op de website van het Gordelfestival dat er effectief een toename is van het aantal anderstaligen. Dat werkt dus wel.

De hoofdbrok van de participatie van de gemeenten bestaat uit logistieke steun. Dat wordt natuurlijk vertaald in extra infrastructurele en personeelskosten, dat spreekt voor zich. Verder is het vooral afhankelijk van wat de gemeente zelf op dat vlak wil investeren. Voor deze editie heeft bijvoorbeeld de gemeente Sint-Pieters-Leeuw zelf bijgedragen voor een grotere affiche in het Colomadomein. Voor Natalia, toch een grote naam met een ander prijskaartje, hebben ze extra geld op tafel gelegd. Dat is altijd een onderhandeling die afhankelijk is van het lokale ambitieniveau.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp·a): De Gordel moet er zijn voor iedereen, ook voor de bakfietsen, zodat Vlamingen met hun kinderen kleine stukjes kunnen doen. Dat blijft heel belangrijk. Er zijn voldoende wielertoeristen die de 100 kilometer op hun eigen tempo zouden willen doen, maar zich niet houden aan het tempo van

pelotons. Niet iedereen heeft trouwens de skills om in een peloton te rijden. Er gebeuren nogal wat ongelukken. Dat hebt u ook ondervonden, minister. U zou op z'n minst de suggestie moeten meenemen om een brochure te maken met het traject van de hele klassieker.

Michel Doomst (CD&V): Minister, ik neem aan dat de 35 gemeenten de kans zullen krijgen om mee te doen. Welke zijn de 2 die al min of meer zijn geselecteerd? Of kunt u daar nog geen namen op plakken?

Minister Ben Weyts: We hebben al een melding van interesse gekregen, maar ik heb die niet bij me. Tervuren is daar alleszins bij. We focussen in de eerste plaats op de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand. Dat spreekt voor zich.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de stand van zaken in het luchthavendossier – 2830 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het uitblijven van een federale vliegwet – 19 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Karl Vanlouwe

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp·a): Minister, sinds het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest eind februari 2017 een strengere geluidsregime voor het luchtverkeer invoerde, zijn er in drie maanden in totaal 816 geluidsinbreuken vastgesteld. Dat blijkt uit de data die De Tijd ophaalde bij het departement Leefmilieu van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Een proces-verbaal leidt in principe tot een boete, maar gemiddeld duurt het één tot anderhalf jaar voor een vaststelling van inbreuk wordt omgezet in een boete die dan wordt verstuurd naar de vliegmaatschappijen. Luchtvaartbronnen melden dat maatschappijen als Brussels Airlines, TUI en DHL alvast op de hoogte zijn gebracht dat ze flink meer boetes mogen verwachten.

Het blijft helaas heel lang wachten op een doorbraak in het luchthavendossier, met name op het langverwachte vliegplan en de Vliegwet van federaal minister van Mobiliteit Bellot. Dreigen om naar het gerecht te stappen om de inwerkingtreding van het strengere geluidsregime in Brussel aan te vechten, zoals u deze zomer deed, zal geen zoden aan de dijk brengen. Door deze omstandigheden is het eigenlijk ontstellend te moeten vaststellen dat u blijkbaar wacht op een initiatief van federaal minister Bellot. De laatste bijeenkomst van de betrokken kabinetten dateert van 10 mei 2017. Zo klonk uw antwoord op de schriftelijke vraag van collega De Vroe. Ik had van u verwacht dat u uw federale collega's op zijn minst zou aanjagen om vooruitgang te boeken in dit dossier.

Minister, kwam het luchthavendossier aan bod op het Overlegcomité van 6 september? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat is hiervan de belangrijkste uitkomst? U hebt steeds gesteld dat dit dossier een politiek probleem is dat politiek moet worden opgelost. Op 29 juni stelde u nog dat er al veel werk ter zake is verricht en dat u het overleg alle kansen hebt geboden, doch de indruk wordt gewekt dat momenteel alle overleg tussen de verschillende gewesten en de federale overheid stilligt. Is het mogelijk een stand van zaken te geven van de

werkzaamheden, onder andere van de werkgroepen en het overleg in de afgelopen drie maanden?

Minister, u stelde in de vergadering van de commissie Brussel op 29 juni 2017 u dubbel te zullen blijven plooiën om bilateraal en via de Federale Regering de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot andere inzichten trachten te brengen. Moeten we daaruit begrijpen dat er voor de Vlaamse Regering geen compromis mogelijk is? Wat is het huidige standpunt van de Vlaamse Regering met betrekking tot de geluidsnormen rond de nationale luchthaven, de eventuele verlenging van het nachtregime en het aantal nachtelijke vliegbewegingen?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Naar aanleiding van de uitspraak op 20 juli 2017 van de Brusselse rechtbank van eerste aanleg mogen vliegtuigen de druk bevlogen Kanaalroute boven het centrum van Brussel niet meer gebruiken tussen 23 uur 's avonds en 7 uur 's morgens. In de nasleep van die beslissing vragen de burgemeesters van Oost-Brabant en Halle-Vilvoorde en de provincie Vlaams-Brabant, die zijn verzameld in het Platform Luchthavenregio, dat er onverwijld werk wordt gemaakt van een bindende Vliegwet. Er is inderdaad nood aan die federale Vliegwet en het samenwerkingsakkoord die voor een evenwichtige oplossing en goede spreiding moeten zorgen.

Eind april besliste de Brusselse Regering om de strengere Brusselse geluidsnormen wel degelijk toe te passen, maar stelde daarbij dat er nog tijd is voor onderhandelingen, want tussen het moment van de vaststelling en het moment van de betaling of de inning van de boetes zit een administratieve procedure van anderhalf tot twee jaar. Op het Overlegcomité werd aangekondigd, aldus het antwoord van de minister-president eind april in de commissie Leefmilieu, dat er drie werkgroepen zouden komen. Een eerste werkgroep zou zich buigen over het samenwerkingsakkoord dat moet worden gesloten tussen de betrokken overheden. Een tweede zou het hebben over de aangepaste vliegprocedures en een derde zou zich buigen over de mogelijke gevolgen van de rechtszaken die op dit ogenblik nog lopen of die al zijn gevoerd.

Minister, op mijn schriftelijke vraag van begin juni antwoordde u dat de Vlaamse Regering wacht op een initiatief van minister Bellot. De laatste bijeenkomst van de betrokken kabinetten zou van 10 mei dateren, aldus uw antwoord.

De werkgroepen zouden begin juni dus nog niet eens zijn gestart. Er werd een voorstel gedaan om in eerste instantie over de contouren van een samenwerkingsakkoord te spreken. Hierop werd terugkoppeling beloofd, aldus uw antwoord. Begin juni was dit zonder gevolgen.

Helaas moet ik ook vaststellen dat er begin juni geen gesprekken lopende waren op vlak van het Overlegcomité.

Minister, wat is de stand van zaken van het overleg over het dossier van de geluidshinder rond de luchthaven van Zaventem? Op welke manier zal de Vlaamse Regering meewerken en oplossingen zoeken in dit dossier? Zijn de werkzaamheden van de drie werkgroepen intussen gestart? Welke concrete stappen hebt u sinds het overleg van begin mei genomen? Lopen er vandaag gesprekken in het Overlegcomité? Zo ja, hoe evalueert u die?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik kan vrij kort zijn met betrekking tot een stand van zaken: sinds de laatste bijeenkomst van 10 mei op het kabinet-Bellot zijn er geen

officiële vergaderingen geweest over het dossier. De laatste keer dat het ter sprake is gekomen, was op het Overlegcomité van de maand juni.

Er zijn geen werkgroepen meer samengekomen omdat zij uitgewerkt zijn. Zij hebben alles geanalyseerd en rijp gemaakt voor politieke besluitvorming. Het enige waarvoor ze nog zouden kunnen samenkomen, is om zich te buigen over de contouren van een samenwerkingsakkoord. Wat echter de analyse en de voorgeschotelde vragen betreft, hebben zij hun werk afgeleverd. De objectivering is gebeurd door die werkgroepen, minister Bellot kent ook de standpunten van beide gewesten. Het is aan hem om met voorstellen te komen, wat ik ook verwacht met het oog op het vonnis.

Er zijn sinds mei wel wat informele contacten geweest met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest maar daaruit is snel gebleken dat de gespannen verhoudingen als gevolg van de onzekerheid over het voortbestaan van de vigerende meerderheid niet snel tot een oplossing zouden leiden. Dat was niet het moment om zwaar op tafel te kloppen. Integendeel, dat zou de zaak enkel verergerd hebben. De problematiek waar we het net over hadden, vormde de inzet van debat en profilering in hoofde van sommige partijen die wilden inbreken in de Brusselse meerderheid. Dat leek me niet het moment om dan voorzetten voor open doel te geven.

Intussen is er op 20 juli wel een uitspraak geweest van de Brusselse rechtbank van eerste aanleg. Het is natuurlijk niet dat de rechter bevolen heeft de kanaalroute niet meer te overvliegen tussen 23 en 7 uur. Inhoudelijk komt de rechter niet tussen, het is aan de politiek om wijzigingen aan te brengen. In het vonnis is wel sprake van onder meer een veroordeling tot het doen stoppen van de schendingen van het besluit over de geluidsnormen die voortvloeien uit het gebruik van de kanaalroute. Binnen de vier maanden na de betekening van het vonnis, die gebeurd is op 25 juli, moet de federale overheid het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de operationele maatregelen uitleggen die het wenst te nemen om hieraan te voldoen. Indien geen operationele maatregel kan worden genomen, moet de brief aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een formele en materiële motivatie daarvan bevatten.

In het vonnis staat ook de veroordeling tot het maandelijks communiceren aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van de lijst van vliegtuigen die de vorige maand de Kanaalroute hebben gebruikt tussen 23 uur en 7 uur, alsook hun quota count.

Verder is er sprake van de tenuitvoerlegging binnen de drie maanden na de betekening, een veroordeling van het doen stoppen van de schendingen van het besluit over de geluidsnormen die voortvloeien uit het gebruik van de Ringroute en van de landingsroute. Ook hier moet binnen de vier maanden een oplossing komen en indien dit niet kan, een formele en materiële motivatie ervan aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Verder staat in het vonnis dat de staat is veroordeeld om op zijn kosten een milieueffectenstudie te doen inzake de exploitatie van de luchthaven wat de geluidsoverlast betreft. Binnen de vier maanden na betekening moet men hiervoor een planning overmaken.

Naar ik begrepen heb, gaat de Federale Regering niet in beroep tegen deze veroordelingen en zal ze dus gevolg moeten geven aan de bepalingen ervan, uiterlijk tegen 25 november, vier maanden na de betekening van het vonnis op 25 juli.

Wij zullen deze materie ook agenderen op het Overlegcomité om in functie van het vonnis te weten wat de betrokken minister van plan is. Het standpunt van de

Vlaamse Regering over de geluidsnormen is natuurlijk niet gewijzigd. Wij hebben belangenconflicten ingediend, wij zijn gekant tegen deze strenge geluidsnormen en overwegen niet om zelf gelijkaardige geluidsnormen in te voeren. Dat zou de luchthaven helemaal verstikken. Die luchthaven is voor ons economisch een aantrekkingspool.

Ik heb aan de bedrijven die een boete zouden oplopen als gevolg van de verstrengde geluidsnormen in de periodes van een belangenconflict en waarbij dus eigenlijk een de facto schorsing ontstaat van de bestreden maatregel waartegen een belangenconflict is ingediend, aangeboden om juridische bijstand te verlenen wanneer zij daartegen procederen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, ik kan alleen maar vaststellen dat er gedurende vier maanden weer niets is gebeurd. Er is gewoon niets gebeurd, dit dossier zit in een complete impasse, dit dossier ligt compleet stil. U hebt zich sterk gemaakt dat u iedereen zou blijven aanjagen en dat u zich dubbel zou plooiën om de Brusselse Regering tot andere standpunten te brengen en dit op te lossen, maar er gebeurt niets. Sinds 10 mei zijn er geen vergaderingen meer belegd. U hebt er blijkbaar ook niet op aangedrongen. U laat het dossier gewoon liggen, en dat is ontstellend, want intussen is de economie enorm geschaad. De mensen in de Rand worden daardoor getroffen.

U zegt dat de werkgroepen zijn uitgewerkt en dat de tijd rijp is voor politieke besluitvorming. Ik veronderstel dat dat voor de vergadering van het Overlegcomité op 6 september was. U hebt daar niet op geantwoord, maar ik ga ervan uit dat u daarmee wilt zeggen dat het niet is besproken op 6 september. Mijn vraag is dan ook wanneer het volgende Overlegcomité gepland is. Zal het dossier dan wel worden geagendeerd? U kent ons standpunt: alleen belangenconflicten en juridische steekspelletjes zullen het dossier niet vooruit helpen. Uw antwoord bewijst dat opnieuw. Ik zal u opnieuw vragen om het denkspoor te onderzoeken om een intendant aan te stellen om het dossier uit de impasse te helpen waar het nu al maanden en jaren in zit.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, ik dank u voor de grondige toelichting bij de stand van zaken. Onze nationale luchthaven is van heel groot economisch belang, niet alleen voor de Vlaamse regio maar uiteraard ook voor Brussel, en zorgt voor heel veel werkgelegenheid, direct en indirect. Het gaat over ongeveer 60.000 jobs. Dat dossier is altijd een moeilijke oefening, het is zoeken naar een moeilijk evenwicht tussen leefbaarheid en economisch belang, maar ik denk dat het belangrijk is, en dat is ook wat de minister-president bij de vorige vragen benadrukt heeft, dat we openstaan voor die dialoog. We moeten streven naar een goed evenwicht, en we moeten zo snel mogelijk uit die rechtsonzekerheid geraken.

Ik heb begrepen dat de Vlaamse overheid heeft gevraagd zo snel mogelijk vooruit te gaan. De federale overheid en minister Bellot zitten echter stil. Het is van groot belang dat we vanuit Vlaanderen op dat overleg blijven aandringen. Ik verwijs natuurlijk naar het vonnis dat op 20 juli 2017 is gevelde en op 25 juli 2017 is betekend. De timing van vier maanden is belangrijk, want 25 november 2017 is niet zo ver meer.

Minister, u hebt net verklaard dat u dit punt sowieso op de agenda van het Overlegcomité zult plaatsen. Ik zou graag vernemen wat de precieze timing is. Wanneer vindt die vergadering van het Overlegcomité plaats?

Verder ben ik tevreden dat de Vlaamse Regering niet de bedoeling heeft om, zoals ik in het verleden heb vernomen, de geluidsnormen in Vlaanderen naar de Brusselse normen te verengen. Dat zou heel nefast zijn voor de economie in onze regio.

Minister, ik kijk uit naar uw verdere reactie met betrekking tot het Overlegcomité. Wat zal de Vlaamse Regering nog doen om op snel overleg aan te dringen?

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, ik hoor hier graag praten over de grote economische belangen van de luchthaven, maar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft nu grendels geplaatst op de werking van de luchthaven en op het mogelijk maken van een Vliegwet. Dit hypothekeert een gedragen oplossing voor de leefbaarheid van de mensen in de Vlaamse Rand en in Brussel. Wat de lasten betreft, mogen we niet vergeten dat 80 procent voor de inwoners van de Vlaamse Rand en 20 procent voor de Brusselaars is.

De uitspraak die de rechtbank naar aanleiding van de stakingsvorderingen heeft gedaan, bevat een aantal onderdelen. Op de vraag de nacht te verlengen, is de rechtbank niet ingegaan. De rechtbank is wel ingegaan op de vraag om de bocht naar links scherper te maken en om de Kanaalzone te schrappen.

Minister, u hebt verklaard dat de Vlaamse Regering niet in beroep zal gaan. Dit impliceert dat u tegen 25 november 2017 met een gemotiveerd voorstel voor de vliegroutes moet komen. Ik kan u nu al op een blaadje geven dat de Vlaamse Regering of de minister niet in beroep zullen gaan, maar dat de Vlaamse gemeenten naar de rechtbank zullen stappen. Ze zullen dezelfde eisen op tafel leggen als de Brusselse Regering nu op tafel heeft gelegd.

De vraagstellers vertegenwoordigen eigenlijk de kleuren van de partijen die in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering zijn vertegenwoordigd. Nu wordt weer om een intendant gevraagd. De problemen zijn echter in Brussel gecreëerd. Als minister Bellot een vliegwet tot stand wil brengen en een draagvlak wil creëren, moet daar een opening worden gemaakt.

Wat mij betreft, is het bang afwachten tot 25 november 2017 en de motivering die minister Bellot tot stand zal brengen. Indien hij ermee akkoord gaat dat niet langer boven de Kanaalzone mag worden gevlogen en dat de bocht naar links wordt aangescherpt, zal de onverdeeldheid van de lasten voor de Vlaamse Rand nog groter worden. Wat de economische meerwaarde van de luchthaven betreft, zijn we dan met vuur aan het spelen. Ik geef nu in deze commissie al op een blaadje dat de toekomst van de luchthaven in Zaventem niet rooskleurig zal zijn.

Dat geef ik de commissie hier op een blaadje. Ik hoop dat de Brusselaars die nu op de luchthaven werken de eerste slachtoffers van de impact hiervan zullen worden. Dat kan toch niet anders. Het zou niet onredelijk zijn indien zij als eersten het slachtoffer zouden worden en hun job zouden verliezen.

Ik heb vernomen dat de Brusselse minister Gosuin een oplossing heeft. Hij wil de werklozen 4000 euro geven om zelfstandigen te worden. Dat zal in Brussel een dure maatregel worden. Ik hoop dat het gezond verstand eindelijk eens zal zegevieren. Dit is een werkgelegenheidspool voor vooral laaggeschoolden, wat in Brussel een grote problematiek is, die met het openbaar vervoer op 15 minuten van Brussel ligt. Ik hoop dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest eindelijk zal proberen om de economische realiteit ten volle te zien en een groot gedeelte van de lasten op zich zal nemen. Op die manier zou de rechtszekerheid voor de luchthaven en voor de werkgelegenheid kunnen blijven bestaan. We moeten alles

eindelijk eens overboord gooien en logisch denken. We moeten het baangebruik en de veiligheid bij het landen en opstijgen allemaal in rekening brengen. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest draagt momenteel oogkleppen en denkt enkel aan het eigen belang.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, ik vrees voor de landing van dit dossier. Ik voel dat er geen bereidheid is, bij geen enkele partij, om er echt in te vliegen en daar maak ik me zorgen om. Dat is enigszins de kern van het probleem. De afgelopen dagen hebben we geleerd dat confrontaties niet goed zijn en dat dialogen wel belangrijk zijn.

Minister, door dit naar formele overlegcentra, zoals het Overlegcomité, sturen, vrees ik dat we er niet zullen komen. Tijdens de vorige legislatuur waren er ook dossiers die onoplosbaar werden geacht, maar we zijn er doorgeraakt. Op een bepaald ogenblik was er de bereidheid om erin te vliegen en er werk van te maken.

Is er een echte overlegstrategie van onze kant uit om de zaken te doen vooruitgaan? Ik heb de indruk dat nu het systeem-Weiler wordt gebruikt. De ploegen stellen zich defensief op, maar hebben niet de wil om tot de aanval over te gaan.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat discretie in dit verband aangewezen is. Als die strategie vruchten afwerpt, is dat mooi meegenomen. De strategie van de heer Weiler heeft uiteindelijk ook tot een zoveelste landstittel geleid.

De eerstvolgende vergadering van het Overlegcomité vindt plaats op 25 oktober 2017. We zullen het punt daar agenderen. (*Opmerkingen*)

De agenda wordt pas enkele dagen op voorhand opgesteld. De agenda is nu alleszins nog open en moet nog worden vastgelegd. Dat gebeurt enkele dagen op voorhand. Het kan zeven dagen of tien dagen zijn, daar ben ik niet zeker van.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp-a): Ik begrijp echt niet waarom dit niet tijdens de vergadering van het Overlegcomité van 6 september 2017 is besproken. De werkgroepen, die precies zijn samengesteld om de resultaten naar het Overlegcomité te brengen, waren toen klaar. Ik ga ervan uit dat het op 25 oktober 2017 wel degelijk op de agenda zal staan.

Ik weet dat dit een rotdossier is. Velen hebben het al zo genoemd. Niemand wil zijn vingers verbranden. We voelen echter aan dat het tot na de verkiezingen zal blijven liggen. Dat is een schande, want ondertussen lijdt onze economie hierdoor een groot verlies. Voor de mensen in de Rand staat de leefbaarheid onder enorme druk.

Minister, de meerderheidspartijen zitten ook in de Federale Regering. Als het die partijen niet lukt, weet ik ook niet meer wat er nog moet gebeuren. Ik roep dan ook opnieuw op om een intendant aan te stellen. Hij kan met alle partijen en met alle actiegroepen rond de tafel zitten. Hij kan een analyse van de inzichten maken en in dialoog treden. Dat is de enige manier om boven het politiek gewoel en de communautaire spelletjes uit te stijgen. U moet het op die manier doen.

Ik weet dat dit een idee van de oppositie is. Dat is eigenlijk de enige reden waarom de Vlaamse Regering er niet op ingaat. Goede ideeën maken niet uit: dit is in het algemeen belang. U moet gewoon een intendant aanstellen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, discretie is met betrekking tot dit dossier belangrijk. De dialoog is zeer belangrijk. We kijken natuurlijk uit naar de vergadering van het Overlegcomité op 25 oktober 2017. Uiteraard zullen we u onmiddellijk nadien hierover vragen om uitleg stellen. We gaan ervan uit dat u dit punt sowieso zelf op de agenda zult plaatsen en dat het goed zal worden besproken. We moeten uit de impasse van de rechtsonzekerheid. Het economisch belang van onze luchthaven is te groot. We rekenen op u en we zullen u nadien hierover bevragen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.